

Lovforslag nr. L 179. Fremsat den 20. marts 2002 af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs)

Forslag

til

Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse

Kapitel 1

Godkendelse af institutionerne

§ 1. Loven omfatter institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Institutionerne er selvejende og godkendt af undervisningsministeren til at give erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse til og med niveauet for korte videregående uddannelser efter ministerens nærmere bestemmelse. Institutionerne kan i særlige tilfælde give erhvervsrettet uddannelse på niveauet for mellemlange videregående uddannelser.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) Uddannelserne.
- 2) Adgang til uddannelserne.
- 3) Kvalitetskontrol, herunder censorinstitutionen.
- 4) Kvalifikationskrav til lærere.
- 5) Klager til institutionen fra deltagere i uddannelse, herunder om klagefrist.

Stk. 3. Ved fastsættelse af regler i medfør af stk. 2, nr. 1, kan undervisningsministeren bestemme, at uddannelsesaktiviteten ikke godkendes som støtteberettigende efter lov om statens uddannelsesstøtte.

§ 2. Undervisningsministeren kan godkende en institution efter § 1, hvis institutionen indgår som et hensigtsmæssigt led i en landsomfattende eller regional planlægning til opfyldelse af konstaterede eller forventede behov for sådanne institutioner. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 2. En godkendelse efter stk. 1 kan tilbagekaldes, hvis der ikke længere er behov for insti-

tutionen, herunder i forhold til behovet for uddannelsesudbydere i en landsomfattende eller regional planlægning, eller hvis institutionen på grund af sin økonomiske situation skønnes uegnet til at fortsætte sin virksomhed.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan modsætte sig nedlæggelse af en institution, hvis der efter ministerens skøn stadig er behov for institutionen, og kan fastsætte vilkårene for institutionens videreførelse.

Stk. 4. Institutionernes vedtægter godkendes af undervisningsministeren.

§ 3. I tilfælde af institutionens ophør anvendes tiloversbleven formue til undervisnings- og uddannelsesformål efter undervisningsministerens bestemmelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis der er dækning i den tiloversblevne formue, anvendes institutionens nettoformue opgjort pr. 31. december 1990 samt gaver skænket den 1. januar 1991 eller senere i form af løsøre, fast ejendom og anlægstilskud til fast ejendom til de formål, der er fastsat i den til enhver tid gældende vedtægt. For institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, er datoerne i 1. pkt. dog henholdsvis 31. december 1993 og 1. januar 1994.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af formuen efter stk. 1 og 2.

§ 4. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelserne tillade, at selvejende uddannelsesinstitutioner sammenlægges til en institution, der godkendes efter loven. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden lin-

kvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende institution.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at en institution, der er godkendt efter loven, ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, hvis rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen.

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning eller spaltning efter stk. 1 og 2.

Kapitel 2

Institutionens bestyrelse

§ 5. Institutionen ledes af en bestyrelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal normalt bestå af 6-12 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af et eller flere amtsråd og mindst 1 medlem af en eller flere kommunalbestyrelser. Bestyrelsens øvrige medlemmer skal så vidt muligt tilsammen dække institutionens aktuelle og fremadrettede virkefelt. Arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanterne skal være ligeligt repræsenterede og have tilknytning til det geografiske område og til det arbejdsmarked, som institutionen dækker.

Stk. 3. Følgende personer kan ikke være medlemmer af bestyrelsen:

- 1) Personer, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen, eller som kontrollerer udlejer af ejendomme m.m. til institutionen.

- 3) Advokater, revisorer eller lignende rådgivere for personer, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen.

- 4) Ansatte i ledende stillinger hos personer, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen, eller i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen.

- 5) Medlemmer af bestyrelsen ved en anden institution, der er godkendt efter denne lov.

Stk. 4. Er lejeforholdet af uvæsentligt omfang, finder stk. 3, nr. 1-4, ikke anvendelse. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 5. For bestyrelsen, lederen og andre ansatte ved institutionen gælder i øvrigt bestemmelserne i forvaltningslovens kapitel 2 om inhabilitet og i kapitel 8 om tavshedspligt m.v.

Stk. 6. Institutionens lærere og teknisk-administrative personale repræsenteres i bestyrelsen uden stemmeret med hver 1 repræsentant. Deltagerne i uddannelse af over 6 måneders varighed repræsenteres i bestyrelsen uden stemmeret med 2 repræsentanter.

Stk. 7. Institutionens leder, jf. § 13, er bestyrelsens sekretær og deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde fravige stk. 2 og stk. 6, 2. pkt.

§ 6. Institutionen kan yde bestyrelsen særskilt vederlag efter nærmere regler, der fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med finansministeren.

Bestyrelsens opgaver

§ 7. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af institutionen. Bestyrelsen fastsætter en forretningsorden for sit virke.

Stk. 2. Efter indstilling fra lederen fastlægger bestyrelsen det årlige program for institutionens virksomhed og godkender budget og regnskab.

§ 8. Bestyrelsen skal arbejde for, at institutionens udbud af erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse, jf. § 1, i videst muligt omfang tilgodeser behovet for relevant uddannelse hos uddannelsessøgende og virksomheder.

Stk. 2. Bestyrelsen træffer efter indstilling fra lederen beslutning om institutionens udbud af erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannel-

F. t. I. om institutioner for erhvervsrettet uddannelse

se og om iværksættelse af øvrige uddannelsesaktiviteter som indtægtsdækket virksomhed og anden relevant aktivitet. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde give institutionen påbud om at udbyde en bestemt uddannelse.

§ 9. Bestyrelsen ansætter og afskediger lederen og godkender efter indstilling fra lederen ansættelse og afskedigelse af institutionens øvrige personale.

Stk. 2. Bestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinier for lederens virksomhed og kan bemyndige lederen til i et nærmere bestemt omfang at udøve beføjelser, der er tillagt bestyrelsen.

Stk. 3. Beslutning om suspension, iværksættelse af tjenstlig undersøgelse, udpegning af forhørsleder, ikendelse af disciplinærstraf og anlæggelse af injuriersøgsmål træffes af institutionens bestyrelse.

Stk. 4. Bestyrelsen ansætter og afskediger institutionens revisor. Bestyrelsen underretter Undervisningsministeriet om den valgte revisor og om revisorskift.

Bestyrelsens ansvar

§ 10. Bestyrelsen er over for undervisningsministeren ansvarlig for institutionens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud, jf. § 11.

Stk. 2. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan ministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt.

Stk. 3. Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen straks træder tilbage, og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i institutionens vedtægt.

§ 11. Bestyrelsen skal forvalte institutionens midler, så de bliver til størst mulig gavn for institutionens formål.

Stk. 2. Institutionen er forpligtet til at vedligeholde sine bygninger på et forsvarligt niveau i overensstemmelse med en af bestyrelsen god-

kendt flerårig plan og til at sikre en forsvarlig standard af udstyr m.v. til de tilskudsberettigede aktiviteter. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes byggevirksomhed.

Stk. 3. Institutionen skal under størst mulig hensyntagen til sikkerheden anbringe de likvide midler på en eller flere af følgende måder:

- 1) I fondsaktiver eller gældsbreve, for hvilke den danske stat eller en dansk kommune står som udsteder eller garant.
- 2) I fondsaktiver udstedt af danske realkreditinstitutter, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark eller andre danske finansieringsinstitutter under offentligt tilsyn.
- 3) Som indestående i pengeinstitutter hjemmehørende i Danmark eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).
- 4) I værdipapirer fra et EU-/EØS-medlemsland, som efter deres art og sikkerhed kan sidestilles med de aktiver, der er nævnt i nr. 1-3, bortset fra aktier og investeringsforeningsbeviser.

Stk. 4. Institutionen kan uanset bestemmelsen i stk. 3, nr. 4, under størst mulig hensyntagen til sikkerheden i fornødent omfang anbringe likvide midler i andelsbeviser med begrænset hæftelse eller i aktier i det pengeinstitut, som institutionen bruger som sin sædvanlige bankforbindelse, og i andelsbeviser med begrænset hæftelse i forsyningsvirksomheder m.m., hvis institutionen derved opnår økonomiske fordele. Andelene og aktierne skal afhændes, hvis institutionen skifter pengeinstitut eller ikke længere opnår den økonomiske fordel.

Søgsmålskompetence

§ 12. Beslutning om at anlægge retssag mod bestyrelsesmedlemmer, ledere, revisorer eller andre i anledning af tab påført institutionen kan træffes af bestyrelsen eller af undervisningsministeren.

Institutionens leder

§ 13. Institutionens daglige ledelse varetages af en leder, der påser,

- 1) at uddannelserne gennemføres i overensstemmelse med gældende regler,
- 2) at de undervisningsmæssige forhold er forsvarlige,

- 3) at det af bestyrelsen godkendte budget overholdes, og
- 4) at institutionens virksomhed i øvrigt er i overensstemmelse med bestyrelsens beslutninger og retningslinier.

Stk. 2. Lederen afgiver forslag til program for institutionens virksomhed i det kommende år til bestyrelsen.

Kapitel 3

Tilskud

§ 14. En institution, der er godkendt efter loven, skal i sit virke som selvejende institution være uafhængig, og institutionens midler må alene komme institutionens formål til gode.

§ 15. Undervisningsministeren yder tilskud eller lån til institutionerne efter stk. 2-6.

Stk. 2. Undervisningsministeren yder tilskud til fællesudgifter i form af grundtilskud, der fastsættes på de årlige finanslove, og taxametertilskud, der ydes ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev. Taksterne pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for grupper af uddannelser.

Stk. 3. Undervisningsministeren yder taxametertilskud til institutionernes erhvervelse og opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev. Taksterne pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for grupper af uddannelser.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om opgørelse af årselever efter stk. 2 og 3.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan yde lån og tilskud til institutioner, der efter ministerens skøn er kommet i en særlig vanskelig økonomisk situation. Lånet eller tilskuddet er betinget af, at institutionen følger ministerens krav til omlægning af institutionens virksomhed med henblik på genopretning af institutionens økonomi.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan yde tilskud og lån i forbindelse med sammenlægning eller spaltning af institutioner.

§ 16. Kommuner og amtskommuner kan yde tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse til anlægsudgifter ved etablering eller senere udbygning. Kommuner og amtskommuner kan ikke uden særlig lovhjemmel yde tilskud til institutionernes driftsudgifter eller lån til anlægsudgifter.

§ 17. Aftaler, herunder husleje- og ejendomsaftaler, skal indgås på vilkår, der ikke er ringere for institutionerne end sædvanlige markedsvilkår, og skal søges ændret, hvis udviklingen i markedsvilkårene tilsiger det.

§ 18. Undervisningsministeren kan yde tilskud til kostafdelinger, hvis disse

- 1) drives af en institution godkendt efter loven eller af en anden selvejende institution og
- 2) er bolig for deltagere i tilskudsberettigede uddannelser.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om optagelse på kostafdelinger og om betaling for kost og logi.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 udgøres af taxametertilskud, der ydes ud fra den enkelte kostafdelings antal kostårselever og en takst pr. kostårselev. Taksterne pr. kostårselev fastsættes på de årlige finanslove for forskellige grupper af deltagere i uddannelse. Deltagere, der betaler fuld pris for benyttelse af kostafdelingen i henhold til regler fastsat efter stk. 2, indgår ikke i tilskudsberegningen. Der kan derudover ydes grundtilskud, der fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om opgørelse af kostårselever for forskellige grupper af deltagere efter stk. 3.

§ 19. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilskud til de direkte undervisningsudgifter til uddannelse ved institutionerne i tilfælde, hvor der ikke ydes tilskud til undervisningsudgifterne efter lovgivningen om uddannelserne.

Stk. 2. Tilskuddet ydes som et taxametertilskud ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev. Taksterne pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om opgørelse af årselever.

§ 20. Undervisningsministeren kan helt eller delvist yde tilskud til udviklings- og forsøgsvirksomhed eller til andre særlige formål samt til iværksættelse af nye uddannelser ved institutionerne.

§ 21. Ydelse af tilskud efter §§ 15-19 er betinget af, at tilvækst i formuen hidrørende fra perioden den 1. januar 1991 eller senere, henholdsvis den 1. januar 1994 for institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, i tilfælde af institutionens eller kostafde-

lingens ophør anvendes til undervisnings- og uddannelsesformål efter undervisningsministerens bestemmelse. Dette gælder dog ikke de i § 3, stk. 2, nævnte gaver.

§ 22. Institutionerne disponerer frit inden for deres formål ved anvendelsen af de samlede statslige tilskud efter §§ 15-21 og øvrige indtægter under ét. Det er en betingelse, at institutionerne opfylder de bestemmelser, der gælder for de enkelte uddannelser og formål, og gennemfører den uddannelsesaktivitet, kostafdelingsaktivitet eller anden aktivitet, som tilskuddene er betinget af. Institutionerne kan opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår til institutions- og undervisningsformål.

Stk. 2. Hvis tilskud efter § 20 er ydet under forudsætning af, at uforbrugte midler tilbagebetales, er dette tilskud ikke omfattet af stk. 1.

§ 23. Institutionerne skal følge de af finansministeren fastsatte eller aftalte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår, herunder om pensionsforhold, for det personale, der er ansat ved institutionen.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 10, stk. 1, og §§ 19-25 i lov om tjenestemænd finder anvendelse på det personale ved institutionerne, der er ansat på vilkår svarende til tjenstemandsvilkår. § 21, stk. 4, i tjenstemandsloven gælder for medlemmer af institutionernes bestyrelser.

§ 24. Undervisningsministeren kan ved ydelse af tilskud til institutionerne stille vilkår, der fremmer formålet i lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik (sociale klausuler). Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 25. Institutionerne skal som betingelse for at opnå tilskud følge Finansministeriets regler om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte nærmere regler om institutionernes budget- og bevilningssystem og om udbetaling af tilskud til institutionerne.

Kapitel 4

Regnskab og revision

§ 26. Institutionens regnskabsår er finansåret. Ved regnskabsårets afslutning udarbejdes et års-

regnskab. Årsregnskabet opstilles og indsendes til Undervisningsministeriet efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. Årsregnskabet påtegnes af revisor.

Stk. 2. I forbindelse med indsendelse af årsregnskabet skal bestyrelsesmedlemmerne afgive en erklæring på tro og love om, at de opfylder betingelserne for at være medlem af bestyrelsen, jf. § 5, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Institutionens regnskabsføring skal være i overensstemmelse med regler, der fastsættes af undervisningsministeren.

Stk. 4. Regnskaberne revideres efter regler fastsat af undervisningsministeren. Revisionen udføres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om revisors kontrol af institutionens oplysninger til brug ved beregning af stats-tilskud.

Stk. 6. Revisor fører en revisionsprotokol, der indsendes til Undervisningsministeriet sammen med årsregnskabet.

Stk. 7. Årsregnskab og revisionsprotokol underskrives af alle medlemmer af institutionens bestyrelse og af institutionens leder.

§ 27. Institutionens revisor, jf. § 26, stk. 4, må ikke samtidig være revisor for udlejer af de ejendomme m.m., som institutionen anvender, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der kontrollerer udlejer.

Stk. 2. Institutionens revisor kan dog være revisor for udlejer m.v., jf. stk. 1, hvis lejeforholdet er af uvæsentligt omfang. Undervisningsministeren fastsætter regler herom.

Stk. 3. Opfylder revisor ikke kravene til revision i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller tilsidesætter revisor i øvrigt sine pligter som revisor, kan undervisningsministeren pålægge institutionen inden en nærmere angiven frist at antage en anden revisor.

§ 28. Hvis det af revisionsprotokollen fremgår, at der foreligger lovovertrædelser eller andre uacceptable forhold i forbindelse med forvaltningen af institutionens midler, skal undervisningsministeren, hvis revisionen giver anledning hertil, snarest iværksætte foranstaltninger til genoprettelse af en lovlige og forsvarlig forvaltning. Det samme gælder, hvis ministeren på anden måde bliver gjort bekendt med de nævnte forhold.

Kapitel 5

Tilsyn og oplysningsforpligtelser

§ 29. Undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne.

Stk. 2. Finder undervisningsministeren, at en institutions virksomhed ikke er i overensstemmelse med lovgivningen eller de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til lovgivningen, kan ministeren udstede påbud til institutionen om at ændre den pågældende virksomhed.

§ 30. Undervisningsministeren kan for institutioner, der ikke følger bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, regler eller aftaler om løn- og ansættelsesvilkår, jf. § 23, stk. 1, eller ministerens påbud, jf. § 29, stk. 2, tilbageholde tilskud, lade tilskud bortfalde helt eller delvis eller kræve tilskud tilbagebetalt helt eller delvis. Ministeren kan tilbageholde tilskud eller lade tilskud bortfalde for institutioner, som begæres erklæret konkurs eller standser deres betalinger, eller når der i øvrigt er fare for, at en institutions virksomhed må indstilles. Ministeren kan desuden kræve tilskud tilbagebetalt, hvis grundlaget for tilskudsberegningen eller tilskudsberegningen i øvrigt har været fejlagtig. For meget udbetalt tilskud kan modregnes i kommende tilskudsudbetalinger.

§ 31. Undervisningsministeren kan indhente alle oplysninger fra institutionerne om uddannelserne, deltagere i uddannelse, personalet, udstyret, huslejeaftaler, aftaler om ejendomskøb og andre aftaler, institutionernes drift i øvrigt og om bestyrelsens medlemmer, jf. § 5, stk. 3 og 4, til brug for fastlæggelse af tilskud, gennemgang af årsregnskaber, gennemførelse af tilsyn og udarbejdelse af statistik. Ministeren kan bestemme, at sådanne oplysninger skal leveres i elektronisk form, herunder i hvilket format leveringen skal ske, samt fastsætte krav til kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan bestemme, at institutionerne eller grupper af institutioner skal anvende fælles administrative systemer sammen med andre institutioner. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan ved institutionernes anvendelse af forskellige administrative systemer fastsætte krav hertil.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem institutionerne og Undervisningsministeriet, herunder om anvendelse af digital signatur i forbindelse med aflevering af oplysninger efter § 31, stk. 1.

§ 32. Institutionerne skal som betingelse for at opnå tilskud følge påbud, regler m.v. fra undervisningsministeren efter §§ 29, stk. 2, og 31.

§ 33. Institutionerne skal sikre, at information om institutionerne efter undervisningsministerens nærmere bestemmelse på en lettilgængelig måde er oplyst på institutionernes hjemmeside på Internettet.

Kapitel 6

Samarbejde og rådgivning

§ 34. Institutionerne samarbejder med andre institutioner, der er godkendt efter loven, og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at institutionerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan angå udbudet af uddannelser.

Stk. 2. Som led i samarbejdet danner institutionerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang hvert kvartal.

§ 35. Der nedsættes et råd for deltagere i uddannelse ved hver institution for erhvervsrettet uddannelse. Undervisningsministeren fastsætter regler om valg af rådene og disses virksomhed. Rådet udpeger repræsentanter for deltagere i uddannelse til udvalg m.v., som institutionen har nedsat til at behandle spørgsmål af betydning for deltagerne i almindelighed. Dette gælder dog ikke udvalg m.v., hvor deltagernes deltagelse ville stride mod anden lovgivning.

Kapitel 7

Forskellige bestemmelser

§ 36. Institutionerne skal ved udbud af kurser og andre aktiviteter som indtægtsdækket virksomhed følge god markedsføringsskik og må ikke påføre andre ubillig priskonkurrence.

§ 37. Institutionerne kan udbyde tilskudsberettiget erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse, når institutionen er godkendt hertil i

overensstemmelse med reglerne for uddannelserne eller efter denne lovs § 19.

Stk. 2. For andre uddannelsesinstitutioner, private udbydere og virksomheder, der er godkendt til at udbyde bestemte uddannelser i overensstemmelse med reglerne for uddannelserne, finder reglerne i § 18, § 29, § 30 og § 31 anvendelse for så vidt angår de pågældende uddannelser. Undervisningsministeren kan bestemme, at § 15 og §§ 26-28 finder hel eller delvis anvendelse, og at § 33 finder anvendelse.

Klage

§ 38. Efter nærmere regler fastsat af undervisningsministeren kan klager over en institutions afgørelser indbringes for ministeren.

Kapitel 8

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 39. Loven træder i kraft 1. juli 2002, jf. dog § 40.

Stk. 2. Følgende love ophæves:

- 1) Lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 26. oktober 2000, som senest ændret ved lov nr. 286 af 25. april 2001.
- 2) Lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 26. juni 2000.

Stk. 3. Regler fastsat med hjemmel i de i stk. 2 nævnte love forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov eller ophæves.

Stk. 4. Lokale uddannelsesudvalg, der er oprettet i medfør af § 25 i den ved stk. 2, nr. 2, ophævede lov, fortsætter med at varetage deres hidtidige opgaver i henhold til nævnte lovs § 26.

Stk. 5. § 5, stk. 3, skal for institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, senest være opfyldt ved førstkommande nyudpegning af bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 6. § 26, stk. 4, 2. pkt., og § 27, stk. 1 og 2, skal for institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, være opfyldt senest den 1. juli 2003, eller når revisor lovligt kan opsiges ifølge kontrakten.

Stk. 7. § 14, stk. 2 og 3, i lov nr. 478 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige love om selvejende uddannelsesinstitutioner gælder for insti-

tutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om erhvervsskoler.

Stk. 8. § 27, stk. 1 og 2, tages op til revision i folketingsåret 2003-04.

Stk. 9. Personale ansat ved et af statens AMU-centre pr. 31. december 1995, som var omfattet af reglerne om statens understøttelsesordning til ikke-pensionssikret personale i statens tjeneste, bevarer retten til understøttelse efter reglerne.

§ 40. Institutioner, der er godkendt efter de i § 39, stk. 2, nævnte love, overgår ved lovens ikrafttræden til godkendelse efter denne lovs § 2, stk. 1. Institutionernes vedtægter skal være bragt i overensstemmelse med denne lov senest den 1. januar 2004. Undervisningsministeren kan tilbagekalde godkendelsen af en institution, hvis betingelsen i 2. pkt. ikke opfyldes.

Stk. 2. Institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, overgår til bygningstaxameter, jf. § 15, stk. 3, pr. 1. januar 2003. Ved overgang til bygningstaxameter kan disse institutioner i en overgangsperiode, hvis længde fastsættes af undervisningsministeren, få bygningstilskuddet reguleret med et tillæg eller fradrag, som fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem bygningstilskuddet efter de hidtidige og de nye regler. Tillæg og fradrag aftrappes gradvist og bortfalder ved overgangsperiodens udløb.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tillæg og fradrag efter stk. 2.

Stk. 4. Institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, får afregnet deres mellemregninger med staten pr. 1. januar 2003 i løbet af 2003.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan på nærmere bestemte vilkår overdrage statens faste ejendomme til de i stk. 4 nævnte institutioner. Udstyr og lignende, der til brug for institutionerne er stillet til rådighed af staten, overgår til institutionernes ejendom.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan i forbindelse med sammenlægning eller spaltning af institutioner for erhvervsrettet uddannelse i særlige tilfælde fravige bestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser § 17, stk. 3, 2.-4. pkt., om at godkendelse som hovedregel kun gives inden for et uddannelsessystem og om minimumsaktivitet pr. uddannelsessted inden for et fastlagt geografisk område som grundlag for godkendel-

se til at udbyde konkrete arbejdsmarkedsuddannelser.

§ 41. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 42. I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 724 af 25. juli 2000, som ændret ved lov nr. 1319 og lov nr. 1324 af 20. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 18. Undervisningsministeren godkender efter ansøgning, hvilke institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse der kan udbyde de enkelte fællesindgange og hovedforløb. Erhvervsuddannelsesrådet afgiver indstilling til ministeren om godkendelse.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde pålægge en institution at udbyde bestemte fællesindgange eller hovedforløb.«.

2. I § 19, stk. 4, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

3. I § 31, stk. 2, ændres »lov om erhvervsskoler« til: »lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

4. § 35, stk. 1, nr. 20, ophæves.
Nr. 21-24 bliver herefter 20-23.

5. I § 35, stk. 1, nr. 22, der bliver nr. 21, ændres »§ 24, stk. 2, i lov om erhvervsskoler« til: »§ 67 a«.

6. § 43, stk. 1, affattes således:

»Praktikpladser formidles af skoler m.v., som udbyder erhvervsuddannelsernes grundforløb. Det påhviler skolerne m.v. at udføre opsøgende virksomhed med henblik på fremskaffelse af praktikpladser.«.

7. Efter § 67 indsættes:

»67 a. Amtskommunerne yder tilskud til befordring for erhvervsuddannelseselever i henhold til § 28 i lov om gymnasiet m.v. Det er en betingelse, at eleverne ikke modtager løn eller godtgørelse under uddannelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet regler om, i hvilket omfang der af staten kan ydes tilskud til befordring mellem hjem og kostafdeling og mellem flere undervisningsafdelinger på

samme dag for erhvervsuddannelseselever. Ministeren fastsætter nærmere regler om administration af ordningen og kan herunder bestemme, at afgørelser om tilskud træffes af institutionerne.

Stk. 3. Staten kan inden for et beløb fastsat på de årlige finanslove yde tilskud til nedbringelse af særlig store befordringsudgifter i forbindelse med skoleophold for andre erhvervsuddannelseselever end dem, der er omfattet af stk. 1. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om administrationen af ordningen og kan herunder bestemme, at afgørelser om tilskud træffes af institutionerne.«.

§ 43. I lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1341 af 18. december 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, nr. 4, ændres »laboranter omfattet af lov om erhvervsskoler« til: »laboranter omfattet af lov om korte videregående uddannelser«.

2. § 17, stk. 1, affattes således:

»Undervisningsministeren kan godkende institutioner efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, social- og sundhedsskoler, andre uddannelsesinstitutioner og private udbydere til at udbyde godkendte kompetencegivende uddannelser efter § 3, nr. 1 og 2, til

- 1) beskæftigede lønmodtagere, såvel privat som offentligt ansatte,
- 2) selvstændige erhvervsdrivende,
- 3) ledige dagpengeberettigede med ret til selvvalgt uddannelse, jf. § 5, stk. 3, nr. 3, og stk. 4, og til
- 4) personer, der hverken er dagpengeberettigede eller oppebærer kontanthjælp eller er i aktivering i henhold til lov om aktiv socialpolitik.«.

3. I § 17, stk. 2, nr. 1, ændres »AMU-centre og erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

4. I § 17, stk. 3, 3. pkt., ændres »AMU-centre, erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

5. **Overskriften** til § 46: »Direkte undervisningsudgifter« udgår.

6. Overskriften til § 51: »Administration, bygningsdrift, udstyrsanskaffelse m.v.« udgår.

7. § 51 affattes således:

»§ 51. Staten yder tilskud til fællesudgifter, herunder administration, ledelse og bygningsdrift, til institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Stk. 2. Tilskuddet udgøres af grundtilskud, der fastsættes på de årlige finanslove, og taxameter-tilskud, der ydes ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev. Taksterne pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for grupper af uddannelser.«

8. § 53 affattes således:

»§ 53. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter §§ 46-50 til uddannelsessteder, ud over institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der gennemfører arbejdsmarkedsuddannelser efter § 3, nr. 1-3, jf. §§ 17, 20 og 22.«

9. I § 54 ændres »46, 47, 51 og 52« til: »46 og 47«.

§ 44. I lov nr. 371 af 6. juni 1991 om landbrugsuddannelser, som senest ændret ved lov nr. 263 af 12. april 2000, foretages følgende ændring:

1. § 17 affattes således:

»§ 17. Skolerne tilbyder eleverne kost og logi under skoleophold, jf. lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.«

§ 45. I lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 668 af 7. juli 2000, foretages følgende ændring:

1. § 12 a affattes således:

»§ 12 a. Voksenuddannelsescentrene samarbejder med andre voksenuddannelsescentre, institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at institutionerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan angå udbudet af uddannelser.

Stk. 2. Som led i samarbejdet danner institutionerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang hvert kvartal.«

§ 46. I lov om Danmarks Evalueringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 905 af 12. september 2000, som ændret ved § 13 i lov nr. 246 af 6. april 2001 og § 46 i lov nr. 343 af 16. maj 2001, foretages følgende ændring i *bilag 1* til loven:

1. Nr. 24 affattes således:

»24) Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.«

§ 47. I lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 684 af 11. juli 2000, som senest ændret ved lov nr. 343 og lov nr. 345 af 16. maj 2001, foretages følgende ændring:

1. I § 27 f, stk. 2, ændres »en erhvervsskole, jf. lov om erhvervsskoler,« til: »en institution godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

§ 48. I lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 25. juni 1999, som ændret ved lov nr. 263 af 12. april 2000, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Skoleundervisningen kan foregå på institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, voksenuddannelsescentre, daghøjskoler, ungdomsskoler, efterskoler, produktionsskoler, social- og sundhedsskoler og lignende institutioner, der er godkendt i henhold til anden lovgivning.«

§ 49. I lov nr. 487 af 31. maj 2000 om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse,«

2. § 7, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 2-6.

3. I § 8, stk. 1, ændres », erhvervsskoler og arbejdsmarkedsuddannelsescentre« til: » og institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

§ 50. I lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 11. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, 2. pkt., ændres »erhvervsskolerne« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

2. I § 22, stk. 2, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

3. I § 23 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »erhvervsskolerne« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller efter lov om Centre for Videregående Uddannel-

se og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

§ 51. I lov om de erhvervsgymnasiale uddannelser til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 16. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

2. I § 2, stk. 3, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

3. I § 15, stk. 9, ændres »godkendt erhvervsskole« til: »institution godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Lovforslagets formål

Dette lovforslag har til formål at etablere en enstrengt institutionsstruktur for den erhvervsrettede grund-, efter- og videreuddannelse, der i dag udbydes af AMU-centre og erhvervsskoler. Erhvervsskolerne udgøres af handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler samt skoler, der er resultatet af sammenlægninger af handelsskoler, tekniske skoler og landbrugsskoler (kombinationsskoler). Formålet er også at sikre regionalt forankrede uddannelsesinstitutioner og at bevare lokale uddannelsessteder.

Regeringens samlede mål for en mere sammenhængende struktur for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse er:

- Fleksible, relevante og fagligt stærke uddannelser, der kan imødekomme langsigtede uddannelsesbehov såvel som aktuelle behov for målrettet, praksisnær kompetenceudvikling, og som spiller sammen med deltagerens allerede erhvervede erfaringer og kompetencer.
- Fagligt og økonomisk bæredygtige og regionalt forankrede uddannelsesinstitutioner.
- Øget overskuelighed og effektivitet i voksenuddannelsessystemet.
- Et geografisk koordineret og fagligt forsvarligt udbud.
- Optimal udnyttelse af kapaciteten.
- Administrative besparelser.

Forudsætningen for at nå disse mål er fælles rammebetingelser, herunder fælles institutionsregler og fælles økonomistyringsprincipper – dvs. en enstrengt institutionsstruktur med harmonisering af tilskudsvilkår. Etablering af den enstrengede institutionsstruktur er 2. fase i regeringens arbejde for at nå de samlede mål på området. Lovforslag nr. L 78 (Folketinget

2001-02 (2. samling)), fremsat den 30. januar 2002, om omlægning af den finansieringsmæssige styring af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse udgør 1. fase i arbejdet. 3. fase skal sikre en bedre sammenhæng mellem de erhvervsrettede grund-, voksen- og efteruddannelser vedr. indhold, styring (herunder rådgivningsstrukturen) og udbud. Lovforslag herom forventes fremsat i efteråret 2002.

Uddannelsesinstitutionerne er i dag reguleret i henholdsvis lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre (AMU-centerloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 26. juni 2000, og lov om erhvervsskoler (erhvervsskoleloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 26. oktober 2000, som senest ændret ved lov nr. 286 af 25. april 2001. Lovforslaget indebærer en ophævelse af disse to institutionslove¹⁾ med henblik på en ny fælles institutionslov.

Lovgrundlaget og den økonomiske styring af de to institutionstyper er i dag på en række områder forskellige. De mere grundlæggende forskelle findes primært på tilskudsområdet, herunder blandt andet tilskudsbestemmelserne på bygningsområdet.

En enstrengt institutionsstruktur forudsætter mulighed for sammenlægning, spaltning og nedlæggelse af institutioner, jf. afsnit II. Den forudsætter, at der på de områder, hvor der i dag er forskelle mellem AMU-centre og erhvervsskoler, fremover skal være samme styringsgrundlag, dog med hensyntagen til særlige behov i en overgangsperiode og med mulighed for særlige grundtilskud begrundet i institutionens forhold. Styringsgrundlaget omfatter blandt andet:

- Bestyrelsens sammensætning, herunder størrelse, samt opgaver (med bl.a. fastlæggelse af et årligt program for institutionens virksomhed samt ansvar for budget, regnskab og drift).
- Udbud af erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse.

¹⁾ Folketingstidende 88-89 (L37), FF, sp. 143, 956, 7920, 8229, Tillæg A, sp. 1147, Tillæg B, sp. 901, Tillæg C, sp. 713, og Folketingstidende 92-93 (L174), FF, sp. 4577, 5465, 10302, 10531, Tillæg A, sp. 6401, Tillæg B, sp. 1497, Tillæg C, sp. 1257. 1 lovforslagets bilag 2 og 3 er gengivet de seneste lovbekendtgørelser.

- Økonomistyring (tilskud til undervisningsudgifter, fællesudgifter, herunder grundtilskud, og bygningsudgifter).
- Regnskab og revision (af årsregnskab omfattende beretning, resultatopgørelse, balance m.v.).
- Statistik, administrative systemer og oplysningsforpligtelser (herunder overgang til fælles administrativt IT-system).
- Indkvarteringsordninger, herunder finansieringen heraf (i form af grundtilskud og aktivitetsafhængigt tilskud).
- Institutionernes status i forhold til forvaltningsloven (i forhold til inhabilitet og tavshedspligt m.v.).

Intentionerne med lovforslaget understøttes af og suppleres med en bredere analyse af den nuværende institutions- og udbudsstruktur samt en nærmere undersøgelse af de økonomiske og administrative forhold som grundlag for beslutninger om den fremtidige institutionsstruktur. Det indgår som en del af analysen, hvordan de nuværende AMU-centres administrative system Ambrosius kan erstattes af det fællesadministrative system EASY, der i dag anvendes på de øvrige uddannelsesinstitutioner, der vil blive omfattet af denne lov.

II. Lovforslagets indhold og den fremtidige institutionsstruktur

Den fælles betegnelse og aktivitetsområde for institutionerne

Fællesbetegnelsen for AMU-centre og erhvervsskoler er institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Institutionerne kan fortsat opretholde deres nuværende navne, herunder »AMU-center«, »Teknisk Skole«, »Handelsskole« og »Landbrugsskole« m.v., som ikke alle har været betegnelser i henhold til lovgivningen. Institutionerne vil fortsat kunne tilpasse deres navne til den aktuelle udbudsprofil. Harmoniseringen af institutionslovgivningen er ikke baseret på, at sådanne betegnelser bortfalder.

Samlet giver den nye fællesbetegnelse institutionerne mulighed for at profilere sig dels ud fra deres historisk, faglige og pædagogisk betingede identitet som enten AMU-center eller erhvervsskole, dels ud fra det nye sæt af fælles grundbetingelser.

Institutionerne er karakteriseret ved at kunne godkendes til at udbyde uddannelser inden for det samlede erhvervsrettede grund-, efter- og videreuddannelsesområde bestående af uddannelser inden for arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU), erhvervsuddannelserne (EUD), de erhvervsgymnasiale uddannelser

(Hhx/Htx), korte videregående uddannelser (KVU), videreuddannelsessystemet for voksne (VfV) og åben uddannelse (ÅU). Institutionerne kan endvidere i særlige tilfælde godkendes til at udbyde uddannelse på mellemlangt videregående uddannelsesniveau (MVU). Den konkrete sammensætning af udbuddet sker efter godkendelse fra Undervisningsministeriet til at udbyde bestemte uddannelser efter lovgivningen om disse.

Udvikling af institutionsstrukturen

Lovforslaget er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig betingelse for ændring af institutionsstrukturen på tværs af de hidtidige institutionsformer. Det forudsættes, at der må være tale om et samspil mellem overordnet styring og decentral kompetence i beslutningsprocessen. Væsentlige elementer i den overordnede styring vil være klare udmeldinger om den politisk tilsluttede strukturudvikling og de incitamenter og indgreb, som kan anvendes til at fremme den tilsluttede strukturudvikling.

En afgørende beføjelse i forhold til de nævnte incitamenter og indgreb er undervisningsministerens mulighed for at træffe beslutning om, hvorvidt der er behov for en institution for erhvervsrettet uddannelse. Heri må naturligvis indgå behovet for institutionen lokalt og regionalt samt eventuelt på landsplan. Institutionens vilje til at indgå i et større institutionsfællesskab, hvis ministeren finder det påkrævet, er et element i behovsvurderingen.

Samtidig er det bestyrelserne ved de enkelte selvstændige institutioner, der ifølge lovgivningen har beføjelser til at træffe beslutning om sammenlægning med andre institutioner eller spaltning af institutionen, f.eks. ved udskillelse af en lokal afdeling med henblik på, at denne skal indgå i en anden institution.

Der må derfor være tale om en dialogbaseret proces, hvor ministerens beføjelser i forhold til økonomiske og faglige incitamenter og indgreb må spille sammen med lokale beslutninger ved tilvejebringelse af en hensigtsmæssig institutionsstruktur. Det er nødvendigt, at det fra politisk side lægges klart frem, hvilke institutionsdannelser og -omdannelser som prioriteres.

De væsentligste økonomiske incitamenter i forbindelse med etablering af en enstregen institutionsstruktur vil være grundtilskud til institutionerne kombineret med taxamertilskud. Grundtilskud har primært til formål at opretholde små institutioner og er derfor strukturbevarende og resulterer i høje enhedsomkostninger ved små institutioner. Det er derfor hensigten, at:

- Grundtilskud omlægges således, at grundtilskud ikke knyttes til den enkelte institution, men til de lokale uddannelsessteder, som institutionen opretholder.
- Grundtilskud nedsættes mod takstforhøjelse, f.eks. ved de nuværende landbrugsskoler. Hermed vil stordriftsfordelene blive mere synlige ved den enkelte institution.
- Grundtilskudsreglerne skal favorisere de ønskede strukturændringer gennem fuld eller delvis bevarelse eller kapitalisering af de enkelte institutioners grundtilskud fra før en sammenlægning.

Undervisningsministeren vil have en række andre beføjelser af økonomisk karakter i den aktuelle situation:

- For institutioner med gæld/likviditetsproblemer kan ydelse af lån og tilbagebetalingsbetingelser knyttes sammen med de muligheder, der er for at forbedre økonomien ved samdrift og nyt institutionsfællesskab. Modsat må institutioner med sund økonomi ikke pålægges særlige gældsforpligtelser, der er opstået før institutionsfællesskabet. Eftergivelse af lån fra staten kan være en mulighed i sammenhæng med sammenlægning eller spaltning.
- Anvendelse af overgangsordninger i forbindelse med overgang til bygningstaxameter kan afpasses efter mulighederne for hurtigt at opnå samkørfordelene på lokalesiden i et institutionsfællesskab, hvor også muligheder for afhændelse af bygninger kan indgå.
- Der vil kunne ydes tilskud til initiale investeringer ved sammenlægninger/spaltninger (udgifter til advokat, revisor m.v.) og til samdriftsinvesteringer.

Den nuværende institutionsstruktur

Den nuværende struktur er baseret på, at hver af de fire traditionelle skoleformer, som nu vil blive omfattet af loven – handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler og AMU-centre - oprindeligt er etableret som enkeltstående institutioner, typisk med flere forskellige institutioner i samme by. Landbrugsskolerne er dog typisk etableret i landdistrikter.

Hver for sig har skoleformerne også landsdækkende karakter, dvs. at hele landet er dækket af erhvervsskoler og AMU-centre, men typisk således at institutionsstørrelse og uddannelsesbredde varierer med bystørrelse. Der er meget store institutioner i de fire universitetsbyer, mellemstore institutioner i mellemstore byer og små institutioner i mindre byer.

I de senere år har denne institutionsstruktur været i opbrud:

- En række tekniske skoler har lagt sig sammen indbyrdes til institutioner med uddannelsessteder i flere byer inden for en region.
- AMU-centre har lagt sig sammen indbyrdes til centre med afdelinger i flere byer i store regioner.
- Tekniske skoler og handelsskoler (i enkelte tilfælde også med en landbrugsskole og et AMU-center) har lagt sig sammen til kombinationsskoler i én, eventuelt to byer.

Institutionsstrukturen i fremtiden

Institutionsstrukturen i fremtiden vil også skulle opfylde krav om bevarelse af lokale uddannelsesmiljøer af hensyn til unge og voksne, der har krav på tilgængelige uddannelser i nærmiljøet. Desuden skal institutionsstrukturen sikre brede uddannelsesmiljøer i alle regioner med valgmuligheder for unge og voksne og med institutioner, der kan bære et selvstændigt decentralt ansvar for uddannelsesudbud og –udvikling samt pædagogisk udvikling.

Samtidig skal strukturen kunne bære høje effektiviseringskrav gennem udnyttelse af samkørfordelene administrativt, bygningsmæssigt, udstyrmæssigt, opgavefordelingsmæssigt og uddannelsesmæssigt. Institutioner med en alsidig profil er økonomisk robuste i forhold til ændringer i indtægtsgrundlaget sammenlignet med institutioner med en smal profil.

Endelig vil institutionsstrukturen kunne understøtte synergifordele miljømæssigt, fagligt og i den eksterne profilering. Sådanne synergifordele kan opnås horisontalt – mellem tekniske erhvervsuddannelser indbyrdes, mellem jord- og landbrugsfaglige uddannelser, mellem de gymnasiale uddannelser indbyrdes og inden for bredere KVU-miljøer og voksenuddannelsesmiljøer. De kan dog også opnås vertikalt – gennem opstigning fra ungdomsuddannelse til videregående uddannelse og i sammenhængen mellem grund-, efter- og videreuddannelse.

Samlet vil disse fordele kunne føre til forskellige strukturløsninger, men de vil tilsammen pege i retning af større og fagligt bredere institutioner. Der vil imidlertid være grænser for de fordele, der kan opnås ved stadig større institutionsdannelse. Små institutioner er dyre i omkostninger pr. årselev, mens mellemstore institutioner klarer sig økonomisk set lige så godt som store institutioner. Institutioner med flere uddannelsessteder kan være en god form set i relation til dækning af de regionale uddannelsesbehov. Men hvis transportafstande bliver for store og den regionale samhørighed for lav, forsvinder fordelene.

Hovedpræmisserne for den enstrengede institutionsstruktur kan være følgende:

- De største samkøringsfordele vil kunne opnås mellem tekniske skoler og AMU-centre lokalt.
- Der vil kunne opnås væsentlige økonomiske fordele og bedre dækning af en regions uddannelsesbehov ved samdrift af flere mindre og mellemstore uddannelsessteder inden for de samme uddannelsesområder i en region.
- Der vil kunne opnås visse økonomiske fordele og væsentlige miljømæssige og faglige synergieffekter ved lokal og regional samdrift af forskellige uddannelser (eksempelvis gymnasiale uddannelser og KVVU).

Ved institutionsstrukturlægningerne prioriteres først og fremmest:

- Tekniske skoler og AMU-centre/AMU-centerafdelinger i samme by indgår i institutionsfællesskab.

Herefter prioriteres i nedenstående rækkefølge:

- Institutionsfællesskab mellem tekniske skoler/AMU-centre i forskellige byer inden for samme region.
- Institutionsfællesskab mellem handelsskoler i forskellige byer inden for samme region.
- Institutionsfællesskab bymæssigt og regionalt mellem forskellige skoleformer.

Når de forskellige skoleformer indgår i institutionsdannelser, kan der opstå problemer i forbindelse med fortsat at fastholde den enkelte skoleforms profilering inden for fællesskabet. Der må lægges vægt på, at profileringen af de forskellige uddannelsesområder fastholdes, herunder den meget arbejdsmarkedsrettede profilering inden for AMU og profileringen af landmandsuddannelsen rettet mod selvstændig landbrugsdrift.

Hverken erhvervsskolerne eller AMU-centrene vil typisk leve op til disse prioriteringer, primært fordi de nye institutionsdannelser i erhvervsskolesektoren og blandt AMU-centrene er foregået i adskilte processer, og fordi det for handelsskolerne har været økonomisk ufordelagtigt at indgå i institutionsfællesskab med hinanden. Flere nuværende institutionsfællesskaber blandt AMU-centrene har endvidere en geografisk udstrækning, der ville føre til »mammutinstitutioner«, hvis de tekniske skoler inden for samme geografiske område skulle indgå i institutionsfællesskab indbyrdes og med AMU-centrene.

Det vil ikke være alle uddannelsespolitiske hensyn, som forskellige institutionsomlægninger kan eller skal tilgodese. F.eks. kan særlige hensyn til uddannel-

serne på det videregående niveau (KVVU og VVU) ikke i sig selv være styrende for strukturændringer.

De nuværende erhvervsskoler er hovedudbydere af KVVU, men generelt udgør KVVU en begrænset del af de nuværende erhvervsskolars aktivitet, og VVU, som er voksenuddannelse på KVVU-niveau, er en helt ny uddannelsesgruppe under udvikling, som første gang skal udbydes fra sommeren 2002.

I dét lys er det vurderet, at samarbejdsformen er den rigtige måde at understøtte den regionale faglige og kvalitative udvikling af de videregående uddannelsesmiljøer.

Undervisningsministeriet understøtter derfor økonomisk regionalt samarbejde i form af erhvervsakademier, som dannes af uddannelsesinstitutioner, der udbyder henholdsvis merkantile, tekniske og informationsteknologiske KVVU. Der er i dag etableret 16 sådanne regionale erhvervsakademisamarbejder over hele landet. Det er ikke målet, at disse regionale erhvervsakademisamarbejder skal resultere i institutionsammenlægninger, men de valg af samarbejdspartnere, der har fundet sted i erhvervsakademierne, kan i en række tilfælde indikere, inden for hvilke regioner henholdsvis tekniske skoler og handelsskoler eventuelt vil finde partnere.

Strukturændringer ud fra de beskrevne prioriteringer vil derimod direkte føre til, at flere AMU-centre skal spaltes i lokale afdelinger, der kan indgå i institutionsfællesskab med en teknisk skole i en by eller flere tekniske skoler i en region.

Landbrugsskolerne har særlige strukturtilpasningsproblemer på grund af et langvarigt fald i tilgangen og et stort antal små institutioner. En strukturtilpasning, hvor flere små institutioner lukker, er en mulighed. En anden mulighed kan være at samle jord- og landbrugsfaglige miljøer fra tekniske skoler og AMU-centre i landbrugsskoleregioner.

Handelsskolesektoren er præget af skoler med vidt forskellig størrelse, herunder mange mindre og små byskoler og to små handelskostskoler. Her vil der kunne være fordel ved institutionsfællesskab med flere uddannelsessteder inden for en region svarende til den strukturudvikling, som er i gang mellem tekniske skoler indbyrdes.

Inden for de tekniske skoler findes ud over institutioner, der opfylder kravene som lokal- og regional-skoler, flere mellemstore brancheskoler og enkelte mindre fagskoler. Fagskolerne har en størrelse, der ligesom landbrugsskolerne fører til høje enhedsomkostninger, mens brancheskolerne er gjort økonomisk bæredygtige, blandt andet ved et bredere uddannelsesudbud. Da såvel brancheprofiler som særlige fagpro-

filer også kan fastholdes og videreudvikles inden for skoler med en bredere uddannelsesprofil, bør der også for disse institutioner sigtes på større institutionsfællesskaber – med mindre størrelsesforhold taler imod sammenlægning.

Også AMU-centrene har forskellige faglige profiler, herunder i enkelte tilfælde meget brancheorienterede profiler – f.eks. Landtransportskolen. Der er dog heller ikke her særlige forhold, der taler imod, at der vil være såvel faglige som økonomiske fordele ved samkøring på relevante områder i større institutionsfællesskaber.

Størrelsesmæssigt er der såvel inden for handelskolesektoren som inden for de tekniske skoler i de fire store uddannelsesbyer institutioner, der er så store, at relevante stordriftsfordele er opnået. Her har størrelsen og kompleksiteten endda i enkelte tilfælde frembudt risici i forhold til kravene til intern økonomistyring ved en stor og kompleks institution. I disse tilfælde kan størrelsesforholdene tale mod vækst gennem sammenlægninger.

I strukturovervejelserne indgår også de nuværende institutionstypers særlige uddannelsesudbudsprofiler, hvor AMU-centre, tekniske skoler, handelsskoler og landbrugsskoler i dag typisk har meget forskelligartede profiler. AMU-centrene er således primært karakteriserede ved at udbyde efteruddannelse til voksne og har dermed opbygget en særlig voksenpædagogisk kompetence med et uddannelsesudbud målrettet mod arbejdsmarkedet behov, mens handelsskolerne og de tekniske skoler primært har koncentreret sig om henholdsvis merkantile og tekniske grunduddannelser til og med niveauet for KVVU suppleret af efter- og videreuddannelse i relation hertil. Landbrugsskolerne har først og fremmest været enudbydere af landbrugsuddannelser, herunder grunduddannelsen til faglært landmand og overbygningsuddannelser.

Økonomistyring

Som led i decentraliseringen på Undervisningsministeriets område er der siden begyndelsen af 1990'erne på blandt andet erhvervsskoleområdet indført aktivitetsafhængige tilskud – taxameter tilskud – baseret på takster fastsat på finansloven. Tilskuddene udbetales som et bloktilskud, som institutionerne frit kan disponere over inden for deres formål.

Finansieringsformen har ud over den centrale politiske prioritering, som takstfastsættelsen giver mulighed for, givet institutionerne et øget økonomisk incitament til at optimere den samlede ressourceanvendelse, herunder tilpasse udgifter og kapacitet i forhold til indtægter og aktivitet.

Taxameterstyringen er baseret på principper om decentralisering og selvforvaltning og giver institutionerne større råderum og frihedsgrader i opgaveløsningen. Tilsvarende indebærer taxameterstyringen et større ansvar for realiseringen af de politisk fastsatte mål i forhold til de økonomiske og lovgivningsmæssige rammer. Taxametersystemet som bevillingsmodel og den regulering af institutionerne, der sker via selvejelovgivning, forudsætter imidlertid anvendelse af supplerende styringsredskaber, der kan sikre et højt fagligt og pædagogisk niveau. Herunder kan nævnes kvalitetssikring, tilsyn m.v.

En harmonisering af tilskudsbestemmelserne for institutionerne for erhvervsrettet uddannelse omfatter vilkårene for:

- Fællesudgiftstaxameter.
- Grundtilskud. En enstrengt institutionsstruktur forudsætter, at vilkårene for udbetaling af grundtilskud harmoniseres. Reglerne for udbetaling af grundtilskud skal tage højde for og tilgodese de overordnede ønsker om en hensigtsmæssig regional, fagligt og økonomisk bæredygtig institutionsstruktur, jf. oven for under »Udvikling af institutionsstrukturen«.
- Tilskud til kostafdelinger (hidtil benævnt henholdsvis kostskoler ved AMU-centre, kostafdelinger ved landbrugsskoler samt skolehjem ved øvrige erhvervsskoler).
- Bygningsfinansiering. Overgang til taxameterstyring har til formål, at bygningsansvaret og investeringsstyringen i videst mulig omfang decentraliseres til den enkelte institution. Institutionen får herefter det fulde ansvar med beslutningskompetence for al vedligeholdelse, reinvestering og nyinvestering samt indgåelse og administration af lejemål og realkreditbelåning. Decentraliseringen har til formål at sikre økonomisering med såvel arealforbrug som kapitaludgifter (renter og husleje). En harmonisering af tilskudsvilkårene indebærer, at de nuværende AMU-centre overgår til aktivitetsafhængig bygningsfinansiering pr. 1. januar 2003. Overgang til bygningstaxameterordningen forudsætter under alle omstændigheder, at AMU-centre, der i dag har høje kapitaludgifter, får en overgangsordning til at klare disse forpligtelser, jf. forslaget § 40, stk. 2 og 3. I udgangspunktet er omlægningen udgiftsneutral, idet bevillinger, der hidtil har været fastsat til formålet, vil udgøre den samlede tilskudsramme. Taksterne bør over en længere årrække kunne dække re-investeringen i sektoren.

- Forslaget indebærer, at de dispositionsfriheder, der er tillagt erhvervsskolesektoren med Akt 426 af 25. august 1994 i forhold til Finansministeriets Budgetvejledning, fortsætter og udvides til også at omfatte de nuværende AMU-centre. Dispositionsfrihederne betyder blandt andet, at institutionerne uden forelæggelse for Folketingets Finansudvalg og uden godkendelse i Undervisningsministeriet kan foretage bygningsmæssige dispositioner, der tjener til varetagelse af institutionens formål, herunder køb og salg af fast ejendom, om- og tilbygninger, renoveringsarbejder, optagelse og omlægning af lån sikret med pant i institutionens faste ejendom samt indgåelse og opsigelse af lejemål. Lejemål med uopsigelighed ud over 10 år skal dog forelægges Finansudvalget og kan kun indgås med tilslutning fra dette.

Efter forslaget vil AMU-centrene - ligesom erhvervsskolerne i dag - med virkning fra den 1. januar 2003 få udbetalt alle tilskud til deres egne bankforbindelser, i modsætning til hidtil, hvor AMU-centrene har trækingsret i Nationalbanken inden for rammer, der afhænger af de tilskud, som optjenes af centrene.

III. Hørte myndigheder m.v.

Et lovudkast har været sendt til høring hos berørte myndigheder, organisationer m.fl.: Rigsrevisionen, Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Uddannelsesfinansiering, Erhvervsuddannelsesrådet, Landbrugsuddannelsesrådet, Erhvervsakademirådet, Rådet for Mellemlange Videregående Uddannelser, Rådet for de grundlæggende Social- og Sundhedsuddannelser, Uddannelsesrådet for arbejdsmarkedsuddannelserne, Voksenuddannelsesrådet, Hhx- og Htx-udvalgene, Foreningen af Skoleledere ved de tekniske skoler, Handelsskolernes Forstander- og Inspektørforening, Foreningen af Forstandere ved AMU-centre, Handelsskolernes Bestyrelsesforening, Teknisk Skoleforening, AMU-Sammenslutningen og Foreningen for Danske Landbrugsskoler. Udkastet har desuden ad elektronisk vej været sendt til offentlig høring på www.uvm.dk.

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget forudsættes at være udgiftsneutralt for stat, kommuner og amtskommuner.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget giver rammer for en institutionsstruktur for erhvervsskoler og AMU-centre, der forventes at indebære en øget anvendelse af institutionssammenlægninger og -spaltninger, som på sigt vil medføre forenklinger i de administrative procedurer, herunder udbetaling af tilskud, regnskab, revision samt indberetning af aktivitetsoplysninger m.v.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen konsekvenser for miljøet.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslagets forhold til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter

Lovovervågning

Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse vil blive omfattet af lovovervågningen. Som led i denne overvågning vil Undervisningsministeriet senest tre år efter lovens ikrafttræden gennemføre en undersøgelse med det formål at vurdere, om loven har haft den tilsigtede virkning. Resultatet af undersøgelsen vil senest i 2005 blive sendt til Folketingets Uddannelsesudvalg.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	På sigt forventes administrative forenklinger ved en enstrengt institutionsstruktur	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til stk. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

I forbindelse med regeringens samlede mål for en mere sammenhængende struktur for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse etableres der med forslaget en enstrengt institutionsstruktur for de uddannelsesinstitutioner, der hidtil har været de primære varetagere af disse opgaver, dvs. erhvervsskoler og AMU-centre. Erhvervsskolerne udgøres af handelskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler samt skoler, der er resultatet af sammenlægninger af handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler og AMU-centre (kombinationskoler). Institutionerne vil med dette forslag i fremtiden være omfattet af samme lov og vil alle have den samme adgang til at udbyde erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse til og med niveauet for korte videregående uddannelser (KVU) og i særlige tilfælde mellemlange videregående uddannelser (MVU). Godkendelse til konkret udbud gives efter lovgivningen om uddannelserne.

Institutionerne er selvejende med vedtægter godkendt af undervisningsministeren. Institutionerne kan – jf. bemærkningerne til forslaget § 2 – under hensyn til den udbudsprofil, som følger af institutionernes konkrete udbud, vælge f.eks. betegnelsen handelsskole, teknisk skole, erhvervsuddannelsescenter, AMU-center eller Træningsskolen for unge (TAMU). Under

hensyn til TAMU's særlige opgaver og institutionsforhold vil institutionen, herunder dens placering i institutionsstrukturen, indgå i de fortsatte overvejelser i fase 3.

Også andre selvejende uddannelsesinstitutioner eller dele heraf vil kunne inddrages under denne lovs bestemmelser og godkendes som institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. også bemærkningerne til forslaget § 4 om sammenlægning.

Institutionerne kan godkendes til at udbyde uddannelser, der tilgodeser uddannelsespolitiske og/eller arbejdsmarkedspolitiske formål, inden for:

- Erhvervsuddannelser (EUD), herunder erhvervsuddannelse for voksne (VEUD).
- Landbrugsuddannelser.
- Enkeltfag og deltidsuddannelser efter lov om åben uddannelse (ÅU).
- Arbejdsmarkedsuuddannelser (AMU).
- Erhvervsgymnasiale uddannelser (Htx og Hhx).
- KVU.
- Videregående voksenuddannelser (VVU).
- Fodterapeutuddannelsen.

Der kan også i særlige tilfælde gives godkendelse til udbud af uddannelse efter lov om mellemlange videregående uddannelser. I dag kan bygningskonstruktøruddannelsen godkendes til udbud. Der kan også være særlige tilfælde, hvor en institution efter denne lov godkendes til udbud af diplomuddannelse under åben uddannelse

Endvidere vil institutionerne have adgang til at udarbejde uddannelsesplaner som led i grunduddannelse

for voksne (GVU) og kompetencevurdering i tilknytning hertil. Der kan også tilbydes individuel kompetenceafklaring på AMU. Endelig kan der være tale om udviklings- og forsøgsvirksomhed.

Institutionerne vil også efter aftale med kommunerne kunne udbyde erhvervsgrunduddannelse (EGU) og efter aftale med amterne kunne udbyde forberedende voksenundervisning (FVU) m.v.

Herudover vil institutionerne kunne gennemføre aktiviteter i tilknytning til uddannelserne, blandt andet som indtægtsdækket virksomhed.

Til stk. 2

Reguleringen af uddannelserne ved institutionerne samt forhold i tilknytning hertil vil i de altovervejende tilfælde være reguleret i lovgivningen om uddannelser - som f.eks. erhvervsuddannelsesloven og AMU-loven - samt i regler fastsat med hjemmel i disse. Bestemmelsen indeholder adgang til at fastsætte nærmere regler om uddannelser m.v. i de tilfælde, hvor der ikke er anden lovgivning.

Regler om klage over afgørelser til ministeren kan fastsættes med hjemmel i forslaget § 38.

Til stk. 3

Forslaget blev oprindeligt indsat i lov om erhvervsskoler (erhvervsskoleloven), for at skolerne skulle kunne bidrage med kurser og uddannelser, der kan anvendes som led i aktivisering af unge ledige kontant-hjælpsmodtagere og dagpengeberettigede. Bestemmelsen indebærer, at det i forbindelse med eventuel fastsættelse af regler om sådanne og tilsvarende uddannelsesaktiviteter vil kunne bestemmes, at der ikke kan ydes støtte til deltagerne efter reglerne i lov om statens uddannelsesstøtte.

Til § 2

Til stk. 1

Vilkår for godkendelse som institution for erhvervsrettet uddannelse kan - ud over det grundlæggende behovskriterium - f.eks. være lokale- og udstyrskrav, forsvarlige årsprogrammer og undervisningsplaner og kvalificerede lærerkræfter, samt at institutionen er organiseret på et betryggende økonomisk grundlag.

Alle institutioner, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er godkendt i henhold til enten erhvervsskoleloven eller lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre (AMU-centerloven), er automatisk godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovforslagets § 40, stk. 1.

Undervisningsministeriet vil forud for godkendelse af nye institutioner efter loven kunne indhente udtalelse fra Erhvervsuddannelsesrådet, fra Uddannelsesrådet for arbejdsmarkedsuddannelserne og/eller fra Landbrugsuddannelsesrådet med henblik på en vurdering af institutionens faglige bæredygtighed i forhold til den landsdækkende institutionsstruktur.

Til stk. 2

Der henvises til de almindelige bemærkninger under afsnit II, »Udvikling af institutionsstrukturen«.

Bestemmelsen skal være med til at sikre, at der til stadighed er en hensigtsmæssig, landsdækkende og regional institutionsstruktur inden for den erhvervsrettede grund-, efter- og videreuddannelse, herunder at institutionerne har en tilstrækkelig aktivitet, der dækker de relevante uddannelsesbehov. Det er et led heri at sikre, at institutioner, der ikke er eller ikke forventes at kunne blive økonomisk bæredygtige, får tilbagekaldt godkendelsen og dermed ikke længere kan modtage tilskud fra staten.

Som led i målet om en enstrengt institutionsstruktur, der skal medvirke til at sikre både fagligt, pædagogisk og økonomisk bæredygtige og regionalt forankrede institutioner, der sikrer et landsdækkende og regionalt udbud af grund-, efter- og videreuddannelse, vil der blive behov for sammenlægning og spaltning af institutioner. Det vil i den sammenhæng kunne komme på tale at tilbagekalde godkendelser af institutioner, der ikke indgår i hensigtsmæssige sammenlægninger eller spaltninger, hvis der ikke længere er behov for disse institutioner som led i en landsomfattende og regional planlægning.

Med tilbagekaldelse af institutionens godkendelse ophører de økonomiske tilskud, herunder det ikke-aktivitetsafhængige grundtilskud, og institutionen vil ikke kunne opfylde opgaverne i henhold til vedtægten.

Til stk. 4

Institutionernes vedtægter skal udformes med respekt af gældende love og regler og skal som hidtil indeholde regler blandt andet om bestyrelsens sammensætning, virke og opgaver, regler om regnskab og tegningsret, regler om lederens opgaver samt fremgangsmåden ved institutionens nedlæggelse, jf. også bemærkningerne til § 7, stk. 1. Undervisningsministeriet kan stille krav til vedtægten indhold i forbindelse med godkendelsen af denne og vil udarbejde en vejledende standardvedtægt for institutioner for erhvervsrettet uddannelse, som kan danne udgangspunkt for ministeriets godkendelse af den enkelte institutions vedtægt.

F. t. l. om institutioner for erhvervsrettet uddannelse

Nuværende AMU-centre og erhvervsskoler, der er godkendt efter den nye lov ved dennes ikrafttræden, jf. oven for ad stk. 1, skal senest den 1. januar 2004 have indsendt nye vedtægter, der lever op til de nye krav, med henblik på ministeriets godkendelse.

Institutionen kan, som nævnt oven for ad forslaget § 1, videreføre betegnelsen som f.eks. handelsskole, AMU-center, erhvervsuddannelsescenter eller andet, hvis det ønskes, og herunder anvende denne i sin markedsføring. En særlig institutionsbetegnelse skal fremgå af vedtægten, typisk som en del af institutionens navn. Ministeriet vil i forbindelse med navnegodkendelser lægge vægt på navnets informationsværdi, herunder at dette ikke er vildledende, når der henses til institutionens konkrete udbudsprofil.

Vedtægterne vil skulle indeholde bestemmelser om fremgangsmåden ved udpegning af nye medlemmer til bestyrelsen, hvis der i udpegningsperioden opstår inhabilitet for et eller flere bestyrelsesmedlemmer, jf. herved lovforslagets § 5, stk. 3 og 4. Hvis der i udpegningsperioden opstår generel inhabilitet for et bestyrelsesmedlem, kan vedkommende ikke længere være medlem af bestyrelsen og må udtræde. Nyudpegning gennemføres hurtigst muligt.

Til § 3

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler om formueopgørelse og anvendelse af formuen ved erhvervsskolers og AMU-centres ophør. Tilsvarende bestemmelser blev med lov nr. 281 af 2. maj 1990 indsat i erhvervsskoleloven og med lov nr. 421 af 30. juni 1993 indsat i den første AMU-centerlov. Baggrunden herfor var, at staten med tilskud til drift og ved lån i høj grad havde medvirket til at opbygge de selvejende institutioner, og at det i forbindelse med, at ophør af institutioner kunne blive en realitet, blev fundet nødvendigt at indføre regler om restformuens anvendelse til undervisnings- og uddannelsesformål bortset fra nettoformuen opgjort i forbindelse med indførelse af de nye regler og bortset fra gaver. Det sikres således efter forslaget, at nedlagte institutioners formue efter undervisningsministerens afgørelse som hidtil anvendes til undervisnings- og uddannelsesformål.

AMU-centerlovens bestemmelse om tilslutning fra Folketingets Finansudvalg til anvendelse af nettoformuen er ikke videreført i forslaget, da inddragelse af Finansudvalget automatisk vil ske, hvis der opstår spørgsmål om anvendelse inden for uddannelsesområder, der ikke er omfattet af lovens dækningsområde.

Landbrugsskolerne blev først omfattet af erhvervsskoleloven pr. 1. januar 1992, hvorfor formueopgørel-

sen i disse institutioners vedtægter er sket pr. denne dato.

Til § 4

Bestemmelsen viderefører de gældende regler i erhvervsskoleloven, jf. dennes § 3 a (som ændret ved lov nr. 246 af 6. april 2001), og de gældende regler i AMU-centerloven, jf. dennes § 2, stk. 2-4. Der henvises til bemærkningerne til lovforslag nr. L 178 (Folketinget 1999-2000), lovforslag nr. L 259 (Folketinget 1999-2000) og lovforslag nr. L 142 (Folketinget 2000-01).

Til stk. 1

Bestemmelsen indebærer, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelserne kan tillade, at selvejende uddannelsesinstitutioner – herunder institutioner godkendt efter loven, men eventuelt også institutioner godkendt efter anden lovgivning under Undervisningsministeriet - sammenlægges til en (ny) institution for erhvervsrettet uddannelse uden forudgående nedlæggelse af de deltagende institutioner og ved såkaldt universalsuccession. Det vil sige, at den fortsættende institution, der fremkommer som følge af sammenlægningen, overtager såvel forpligtelser som rettigheder fra den eller de andre institutioner, der indgår i sammenlægningen.

Beslutning om at ansøge om tilladelse til sammenlægning træffes, for så vidt angår selvejende institutioner, af institutionens bestyrelse. Hvis der i institutionens vedtægt eller andet retsgrundlag er fastsat regler om sammenlægning, skal disse følges. Undervisningsministeren påser, at beslutning om at søge tilladelse til sammenlægning er truffet i overensstemmelse med vedtægtens regler herom.

Til stk. 2

Bestemmelsen indebærer, at en institution godkendt efter loven - ligeledes med ministerens godkendelse - kan spaltes (deles) til flere institutioner, eventuelt således at dele af institutionen indgår i en anden eller flere andre institutioner.

Til stk. 3

Sammenlægning eller spaltning skal ske under iagttagelse af den almindelige grundsætning om, at der ikke må ske indskrænkning i eksisterende rettigheder eller berettigede forventninger om ydelser fra institutionen. Formålene i de sammenlagte eller spaltede institutioner skal endvidere opfyldes på samme måde som før sammenlægningen eller spaltningen.

Til lovforslag nr. L 190. Skriftlig fremsættelse (3. april 2002)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul, koks m.v., lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af svovl og lov om tilskud til elproduktion. (Ændret kraftvarmebeskatning mm.).

(Lovforslag nr. L 190).

Forslaget er en opfølgning på regeringsgrundlaget, hvoraf det fremgår, at den borgerlige regering vil arbejde for at reducere konkurrencefordrivningen mellem energiproducenter. Hidtil har de ovenfor omtalte værker haft problemer med at producere varme til konkurrencedygtige priser. Denne ulighed er delvis kompenseret med elproduktionstilskuddet.

Der blev i marts 2000 af partierne V, K, S, R, CD, SF og KrF vedtaget en hjælpepakke på 370 mio. kr. til at afhjælpe de problemer som de decentrale kraftvarmeværker og barmarksværkerne. Energistyrelsen har i august 2001 evalueret denne hjælpepakke, og det har kunnet konstateres, at hjælpepakken har virket efter hensigten. Det er dog stadig et problem for disse værker at levere varme til konkurrencedygtige priser.

Som et led i den brede energiaftale, som regeringspartierne i slutningen af februar 2002 indgik med Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti, blev det derfor aftalt, at afgiften for decentral kraftvarmeproduktion, herunder for barmarksværkerne, nedsættes fra den 1. juli 2002. Denne del af aftalen har også Dansk Folkeparti tilsluttet sig.

Tidspunktet for aftalens indgåelse har medført, at det ikke har været muligt at fremsætte et forslag inden den første april, men da aftalen for-

udsætter, at afgifterne for decentral kraftvarmeproduktion nedsættes allerede pr. 1. juli i år, finder regeringen, at der undtagelsesvist bør fremsættes lovforslag nu.

Med nærværende lovforslag ændres beregningsreglerne for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde brændsel medgået til produktion af varme. Denne lempelse retter sig udelukkende mod ovennævnte typer af kraftvarmeværker. I forbindelse med omlægningen reduceres elproduktionstilskuddet for alle decentrale kraftvarmeværker. Nettovirkningen vil dog være positiv for alle decentrale kraftvarmeværker.

Ændringen betyder, at husstande, der får leveret varme fra et af de ovennævnte værker, vil opnå en besparelse på gennemsnitlig 425 kr. pr. år for varme leveret fra de større producenter, stigende til gennemsnitlig 1600 kr. pr. år for husstande, der modtager varme fra barmarksværker og små decentrale kraftvarmeværker. I gennemsnit lempes varmeafgiften med 675 kr. pr. år pr. hus, der modtager varme fra decentrale kraftvarmeværker, barmarksværker m.v.

Lovforslaget indeholder desuden udvidelse af kuldioxidafgiftslovens procesliste for produktion af isoleringsmaterialer mv. samt administrative lettelser i svovlafgiftsloven i form af ophævelse af afgiften for visse biobrændsler og indførelse af en række bundfradrag. Desuden foreslår regeringen en administrativ lettelse i mineralolieafgiftsloven for transportører af mineralolieprodukter.

Det bemærkes, at ændringen af elproduktionstilskuddet og ændringen af kuldioxidafgiftslovens procesliste er afhængig af EU's godkendelse efter reglerne om statsstøtte.

Ved vedtagelse træder ændringerne i kraft d. 1. juli 2002.

Samlet vil lovforslaget ved ikrafttræden d. 1. juli 2002 medføre et mindreprovenu på ca. 125

mio. kr. i 2002. Fra 2003 vil mindreprovenuet
være ca. 170 mio. kr. årligt.

Idet jeg henviser til bemærkningerne i de enkelte lovforslag, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Til stk. 2

Bestyrelsen har til opgave at fastlægge det årlige program for institutionens samlede virksomhed, ligesom budget og regnskab skal godkendes af bestyrelsen efter indstilling fra institutionens leder. Efter forslaget skal der foretages en vurdering af udbuddets sammensætning af godkendte uddannelser og indtægtsdækkede aktiviteter. Det vil herunder skulle vurderes, om udbuddet skal være på det samlede erhvervsrettede grund-, efter- og videreuddannelsesområde eller dele heraf. Det vil under hensyn til institutionens baggrund og uddannelsesmæssige og pædagogiske profil f.eks. være muligt overvejende eller næsten udelukkende at lave et program inden for enten EUD eller AMU, idet der skal lægges vægt på, at der sikres en både fagligt og økonomisk bæredygtig institution.

Det årlige program udarbejdes på grundlag af en vurdering af:

- Uddannelser, som institutionerne er godkendt til eller kan ansøge om godkendelse til at udbyde efter lovgivningen herom.
- Mål og rammer i uddannelserne.
- Deltagernes uddannelsesønsker.
- Behovet for uddannelser baseret på udviklingen på arbejdsmarkedet lokalt, regionalt og på landsplan.
- Den lokale og regionale erhvervsstruktur og udviklingen i denne for så vidt angår beskæftigelse og kvalifikationskrav.
- Institutionens ressourcer, herunder kvalifikationsprofilen i lærerkorps og udstyr, samt samarbejdsaftaler med andre uddannelsesinstitutioner og virksomheder.

I samarbejde med det enkelte lokale uddannelsesudvalg på EUD skal institutionen på baggrund af det årlige program kunne tilbyde EUD, der er af betydning for deltageres kvalifikationsbehov og beskæftigelsesmuligheder i lokalområdet og regionen samt knytter sig til den særlige karakter, lokalrådets og regionens erhvervsvirksomheder repræsenterer.

Det årlige program forudsættes som hidtil på AMU-området at være tilvejebragt i tæt samarbejde med de lokale uddannelsesudvalg på AMU, virksomheder, en eller flere arbejdsformidlinger og regionale arbejdsmarkedsmyndigheder (arbejdsmarkedsrådene).

Det årlige program indeholder en uddybet fortegnelse over institutionens samlede uddannelsesstilbud inden for grund-, efter- og videreuddannelse og virksomhed i øvrigt. Det forudsættes, at det årlige program umiddelbart efter vedtagelsen meddeles arbejdsmarkedsrådet eller rådene til orientering.

Til § 8

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestyrelsens opgaver i forbindelse med fastlæggelse af det årlige program, jf. bemærkningerne til forslaget § 7. Efter bestemmelsen skal bestyrelsen træffe beslutning om, hvilke af de uddannelser, institutionen opnår godkendelse til at udbyde efter lovgivningen om uddannelserne, institutionen konkret skal udbyde og omfanget heraf. Der skal endvidere tages stilling til institutionens øvrige aktiviteter, herunder indtægtsdækket virksomhed, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, stk. 1.

Forslaget indeholder herudover en adgang for uddannelsesministeren til at give institutionen påbud om at udbyde en nærmere bestemt uddannelse. Sådant påbud kan gives, hvis der er dokumenteret mangel på uddannelsespladser af en bestemt art i en del af landet, for at sikre et hensigtsmæssigt landsdækkende udbud og spredning af uddannelserne geografisk.

Til § 9

Til stk. 1

På både AMU-centre og erhvervsskoler er det bestyrelsens opgave at ansætte og afskedige personalet, herunder institutionens leder. Det samme vil være tilfældet for bestyrelserne for institutioner efter dette lovforslag. Lederen afgiver indstilling vedrørende det øvrige personale på institutionen.

Til stk. 2

Bestyrelsen kan bemyndige lederen til at udøve de beføjelser, der er tillagt bestyrelsen. Der er som hidtil især tænkt på, at bestyrelsen kan bemyndige lederen til at ansætte og afskedige personale m.v.

Bestyrelsen kan ikke ved bemyndigelse fraskrive sig ansvaret for institutionens drift eller ansvaret for at sikre et fagligt og økonomisk bæredygtigt udbud af relevant uddannelse i området. Bemyndigelsen må således ikke være ubegrænset, men skal vedrøre konkrete forhold.

Til § 10

Til stk. 1

Bestyrelsens overordnede ansvar fastslås her. For bestyrelsesmedlemmer gælder dansk rets almindelige erstatningsregler. Bestyrelsesmedlemmerne hæfter ikke personligt for institutionens økonomiske forpligtigelser.

Til stk. 2 og 3

Bestemmelserne viderefører de hidtidige regler på området for såvel AMU-centre som erhvervsskoler. Bestemmelserne skal ses som et supplement til undervisningsministerens adgang til at holde tilskud tilbage m.v. Ministeren kan, når en bestyrelse ikke efterkommer påbud fra ministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, beslutte at sætte institutionen under større eller mindre grad af administration og dermed fratage bestyrelsen dens opgaver eller dele heraf. Der henvises i øvrigt til forslagets § 29, stk. 2.

Ministeren kan også beslutte, at bestyrelsen skal træde tilbage og dermed pålægge de udpegede myndigheder og organisationer at udpege nye medlemmer.

I situationer, hvor institutionens økonomiske situation på grund af bestyrelsens handlinger eller undladelser har antaget en sådan karakter, at institutionen trues af lukning, vil ministeren uden varsel omgående kunne gribe ind og afsætte bestyrelsen. Ministeren vil herefter have mulighed for at sætte institutionen under direkte administration af ministeriet, jf. ovenfor, således at ministeriet påtager sig ansvaret for institutionens videreførelse, indtil en ny bestyrelse er nedsat. Udpegning af en ny bestyrelse skal ske, så snart det midlertidige styre har udført sin opgave. Ministeriet træffer beslutning herom.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 forventes kun brugt i meget sjældne tilfælde.

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen beskriver målsætningen for bestyrelsens økonomiske forvaltning og er en videreførelse af den hidtil gældende bestemmelse i erhvervsskoleloven. Den omfatter alle økonomiske dispositioner fra beskedne enkeltstående driftsdispositioner til omfattende, langsigtede kapitaldispositioner.

Der skal ved forvaltningen af institutionens midler tages langsigtede uddannelseshensyn og ikke blot hensyn til de aktuelle aftagere, deltagere i uddannelse og ansatte. Disse hensyn skal tillige varetages inden for rammerne af de vedtægter, der gælder for institutionerne.

Til stk. 2

Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes byggevirksomhed. Der skabes herved mulighed for at fastsætte regler, der etablerer de nødvendige rammer for institutionernes selvstændige ansvar vedr. bygninger m.v., samtidig med at der fortsat sikres en betryggende offentlig indsigt

med institutionernes forvaltning af bygningerne. Bestemmelsen muliggør en tilpasning af den offentlige regulering af byggevirksomhed, jf. lov nr. 228 af 19. maj 1971 om Statens Byggevirksomhed, med de selvejende og decentraliseringsprincipper, der gælder for institutionerne.

Endvidere kan man tilpasse de cirkulærer og bekendtgørelser, der med hjemmel i ovennævnte lov regulerer den offentlige byggevirksomhed, til institutionernes forhold. Bestyrelsen forudsættes herved blandt andet at blive gjort ansvarlig for, at der udpeges en sagkyndig (tilsynsførende) til at forestå et årligt vedligeholdelsessyn og for, at der udarbejdes en flerårig vedligeholdelsesplan.

Ved bekendtgørelser med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan man f.eks. også kræve henlæggelse af midler i forbindelse med byggeri til en særlig fond efter principper, der svarer til Byggeskadefonden for det offentligt støttede boligbyggeri.

Til stk. 3 og 4

Bestemmelserne om institutionernes anbringelse af likvide midler svarer til de gældende regler for selvejende institutioner under Undervisningsministeriet, herunder for erhvervsskoler, dog med en sproglig præcisering. Bestemmelsen i stk. 4 blev indsat i blandt andet erhvervsskoleloven med lov nr. 246 af 6. april 2001 om ændring af forskellige love om selvejende uddannelsesinstitutioner m.v. (lovforslag nr. L 142 (Folketinget 2000-01)).

Til § 12

Bestemmelsen er en videreførelse fra erhvervsskoleloven og giver undervisningsministeren hjemmel til at anlægge søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer m.fl. Hjemlen svarer til reglerne i lov om erhvervsdrivende fonde og lov om fonde og visse foreninger og vedrører som i fondslovene alene erstatningssøgsmål i anledning af skade, som er tilføjet institutionen.

Ministeren vurderer på baggrund af tabets størrelse og den udviste adfærd, om søgsmål skal anlægges i det enkelte tilfælde. Søgsmålsadgangen tænkes normalt kun anvendt i grovere tilfælde.

Bestemmelsen indebærer ikke en skærpelse af bestyrelsesmedlemmers ansvars- og hæftelsesforhold. Herom henvises til forslagets § 10, stk. 1.

Uden for bestemmelsen falder tilfælde, hvor udenforstående eller ansatte har lidt et tab på grund af udvist adfærd fra personer med tilknytning til institutionen. Disse personer vil som hidtil selv kunne rejse krav over for den eller de ansvarlige.

udledninger med 21% udregnet på baggrund af de faktiske udledninger i 1990.

I henhold til artikel 4 i Kyoto-protokollen kan parter til protokollen indgå aftale om i fællesskab at opfylde deres reduktionsforpligtelser. EU's miljøministre bekræftede på rådsmødet den 16.-17. juni 1998 deres enighed om at ratificere og opfylde medlemslandenes samlede forpligtelse i fællesskab i henhold til protokollens artikel 4. Samtidig blev der opnået politisk enighed om en intern fordeling af den samlede EU forpligtelse på 8% – byrdefordelingsaftalen – hvori Danmark forpligtede sig til at reducere sine udledninger af drivhusgasser med 21%.

Danmark afgav i samme forbindelse en ensidig dansk erklæring til Rådets mødeprotokol. Erklæringen nævner bl.a., at Danmarks forpligtelse ses i forhold til et korrigeret 1990-niveau.

Det har under forhandlingerne om rådsbeslutningen vedrørende EU's ratifikation som blev vedtaget d. 4. marts 2002 vist sig, at de øvrige EU-lande ikke anerkendte erklæringen som en forudsætning for Danmarks indgåelse af byrdefordelingen i juni 1998.

Danmark har i forbindelse med rådsbeslutningen om EU's ratifikation forpligtet sig til at stræbe efter at ratificere Kyoto-protokollen sammen med Fællesskabet og de øvrige medlemsstater inden 1. juni 2002, med henblik på at Kyoto-protokollen kan træde i kraft i forbindelse med Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg i Sydafrika (WSSD) til august-september 2002. Allerede på den femte parts-konference (COP5) under Klimakonventionen i Bonn 1999 opfordrede EU alle parter til at ratificere Kyoto-protokollen hurtigst muligt med henblik på en ikrafttrædelse i 2002, 10-året for Verdenskonferencen om Miljø og Udvikling i Rio de Janeiro (UNCED) i 1992. EU's miljøministre har i ministerrådet gentagne gange efterfølgende understreget målsætningen om ikrafttrædelse af protokollen inden Johannesburg-topmødet, og denne målsætning er også bekræftet af Det Europæiske Råd i dets konklusioner fra mødet i Laken (Belgien) d. 14.-15. december 2001, samt senest i Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i Barcelona (Spanien) d. 15.-16. marts 2002.

Kyoto-protokollen og det videre arbejde med at implementere protokollen har været debatteret i Folketinget ved en række lejligheder, blandt andet i forbindelse med Folketingets vedtagelse af B 194.

I henhold til Kyoto-protokollen skal industrilande samlet reducere deres emissioner af seks drivhusgasser med 5,2 pct. i perioden 2008-12. Der er tale om et første begrænset, men vigtigt skridt i en længere

proces, der sigter mod at nå Klimakonventionens overordnede mål om at stabilisere atmosfærens indhold af drivhusgasser på et niveau, der forhindrer farlige menneskeskabte klimaændringer, jf. afsnit 2. For drivhusgasserne kuldioxid, metan og lattergas skal reduktionen ske i forhold til emissionerne i 1990, mens den for de såkaldte industrigasser HFC, SF6 og PFC kan ske med 1990 eller 1995 som basisår. I 2005 skal der være opnået påviselige fremskridt. Forhandlinger om mål for kommende forpligtelsesperioder skal starte 7 år før den foregående periodes udløb, og forhandlingerne om forpligtelserne i perioden efter 2012 skal således senest begynde i 2005.

Protokollen lægger op til, at parterne i forbindelse med deres målopfyldelse kan benytte de såkaldte Kyoto-mekanismer, nemlig international handel med drivhusgaskvoter og de særlige projektmekanismer Joint Implementation (JI), der er fællesprojekter mellem industrilande med begrænsnings- eller reduktionsforpligtelser, og Clean Development Mechanism (CDM), der er industrilande-projekter i udviklingslande. Desuden kan CO₂-optag i skove m.v., de såkaldte "sinks", i et vist omfang modregnes.

EU's medlemlande har i Kyoto-protokollen forpligtet sig til at nedbringe emissioner af de 6 drivhusgasser med i alt 8%. Af andre lande kan nævnes Japan og Canada, der har forpligtet sig til en reduktion på 6%, Rusland som skal stabilisere, dvs. 0%, og Norge og Australien må øge deres emissioner med henholdsvis 1 og 8%.

Der skal i forbindelse med det foreliggende beslutningsforslag ikke fremlægges, eller særskilt tages stilling til forslag til, forskellige virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til Danmarks målopfyldelse. Dette vil ske i den løbende implementering af Danmarks internationale forpligtelser. Det samme er anført i bemærkningerne til B 194.

Regeringen har igangsat et arbejde med henblik på at vurdere behovet for iværksættelse af initiativer for at sikre en omkostningseffektiv opfyldelse af Danmarks reduktionsforpligtelse. Inden årets udgang vil regeringen tage stilling til et samlet oplæg om, hvordan Danmarks reduktionsforpligtelse kan håndteres på den mest hensigtsmæssige måde, herunder fastlæggelsen af principperne for prioriteringen af indsatsen mellem de forskellige områder, jf. afsnit 4.

Det er på indeværende tidspunkt regeringens vurdering, at der samlet set er behov for en bred opbakning i Folketinget bag de nødvendige nationale og internationale virkemidler, som kan sikre, at Danmark kan efterleve sin 21%-målsætning.

Med hensyn til Grønlands og Færøernes status i forbindelse med Danmarks ratifikation af protokollen henvises til afsnit 9.

2. Kyoto-protokollens historie

Ved FN's konference om miljø og udvikling (UNCED) i Rio de Janeiro i Brasilien i 1992 underskrev Danmark sammen med 153 andre lande FN's rammekonvention for klimaændringer (UNFCCC), herefter omtalt som Klimakonventionen. Klimakonventionen sigter mod at stabilisere atmosfærens indhold af drivhusgasser på et niveau, der forhindrer farlige menneskeskabte klimaændringer. Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Klimakonventionen blev med beslutningsforslag nr. B. 75 fremsat i Folketinget den 17. marts 1993 og vedtaget den 27. april 1993 (Folketingstidende, 27. april 1993, FF 8599). Danmark ratificerede Klimakonventionen den 21. december 1993.

Klimakonventionen tog et første skridt i retning af at bremse den globale vækst i udledningerne af drivhusgasser. Klimakonventionens indeholder således en målsætning om, at industrilandene skal bestræbe sig på at stabilisere udledningerne af drivhusgasser på 1990-niveau inden udgangen af år 2000. Med hensyn til Klimakonventionens historie henvises til pkt. 2 i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B. 75, fremsendt til Folketinget den 17. marts 1993.

Klimakonventionen trådte i kraft den 21. marts 1994, og det første møde mellem konventionens parter (COP 1) blev afholdt i Berlin i marts 1995. Hovedemner for mødet var målsætninger for Klimakonventionen og dens implementering, herunder forpligtelser vedrørende reduktion af drivhusgasemissioner og overførsel af bæredygtig teknologi til udviklingslandene. Forhandlingerne i Berlin førte blandt andet til vedtagelsen af en tekst, der friholder udviklingslandene fra at skulle reducere deres udledninger af drivhusgasser i første forpligtelsesperiode 2008-12.

Den anden partskonference under Klimakonventionen (COP2) foregik i Geneve i juli 1996. Konferencen resulterede i en ministerdeklaration, der bl.a. lagde op til en accelereret forhandlingsproces således, at en protokol eller et andet juridisk instrument kunne vedtages på den efterfølgende partskonference.

Dette førte til vedtagelsen af Kyoto-protokollen på COP3 i Kyoto, Japan, i december 1997. Danmark underskrev protokollen sammen med de øvrige EU medlemsstater og Kommissionen på EU's vegne den 29. april 1998. I dag har 84 lande underskrevet Kyoto-protokollen og 49 lande har ratificeret. Langt de fleste lande, der har ratificeret protokollen, er udviklingslande.

Mindst 55 parter, herunder Annex I lande (dvs. industrilandene, jf. Annex I til Klimakonventionen) som tilsammen repræsenterer mindst 55 pct. af disse landes CO₂-emissioner i 1990, skal have ratificeret protokollen, før den efter 90 dage kan træde i kraft. Såfremt enkelte store industrilandene ikke ratificerer, bliver mulighederne for en ikrafttrædelse dermed væsentlig forringet. Protokollen vil derfor eksempelvis kun kunne træde i kraft uden USA, såfremt EU, Rusland, Japan samt de østeuropæiske lande ratificerer protokollen.

Den fjerde partskonference under Klimakonventionen (COP4) blev afholdt i Buenos Aires i november 1998. Ud over de mere administrative emner var dagsordenen præget af opfølgning på mødet i Kyoto og en vurdering af, om de aftalte forpligtelser til reduktion af drivhusgasemissioner ville være tilstrækkelige til at undgå en farlig menneskeskabt påvirkning af klimaet. På mødet blev der opnået enighed om en tidsplan frem til COP6 vedrørende udmøntning af protokollen og visse forpligtelser under Klimakonventionen (Buenos Aires Handlingsplanen).

Den femte partskonference under Klimakonventionen (COP5) blev afholdt i Bonn i oktober-november 1999. Partskonferencen havde først og fremmest til formål at forberede og sikre opfølgningen på Buenos Aires Handlingsplanen. Udover de mere tekniske og administrative beslutninger blev der opnået enighed om et kraftigt intensiveret arbejdsprogram for klimaprocesen frem mod den sjette partskonference og implementeringen af Buenos Aires Handlingsplanen. En lang række lande med EU i spidsen blev enige om at arbejde for, at Kyoto-protokollen skal være ratificeret og træde i kraft i 2002.

Den sjette partskonference (COP6) under Klimakonventionen blev afholdt i Haag i november 2000. Forhandlingerne sigtede mod at opnå en aftale om den nærmere udmøntning af en række af protokollens bestemmelser, herunder Kyoto-mekanismer, CO₂-optag og overholdelse af protokollen. Hertil kom særlige spørgsmål om udviklingslandene og industrilanden forpligtelser over for udviklingslandene under Klimakonventionen. Det lykkedes imidlertid ikke at opnå en sådan aftale. Det blev besluttet at genoptage forhandlingerne i 2001. Præsident Bush tilkendegav i marts 2001, at USA ikke vil ratificere Kyoto-protokollen.

Den genoptagne sjette partskonference (COP6-bis) blev afholdt i Bonn i juli 2001. Det lykkedes her at nå til politisk enighed om reglerne for Kyoto-protokollens gennemførelse, dog uden USA. Den politiske aftale omhandlede blandt andet bestemmelser for "sinks", dvs. CO₂-optag i bl.a. skove, finansiering af udviklingslandenes medvirken, regler for Kyoto-me-

fattet af én fællesbetegnelse, kostafdelinger. I forbindelse med regeringens mål for en mere sammenhængende struktur for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse (fase 3) vil der i overvejelserne i efteråret 2002 indgå spørgsmål om kost og logi i forbindelse med uddannelserne og betaling herfor.

Undervisningsministeren vil fortsat have mulighed for at godkende en kostafdeling til tilskud, også hvor denne ikke er en del af selve uddannelsesinstitutionen, men er organiseret som en selvstændig selvejende institution. Dette er i dag tilfældet for Håndværkerskolehjemmet i København.

Til stk. 2

Betaling for kost og logi i forbindelse med deltagelse i EUD vil blive videreført indtil videre efter de hidtidige regler, jf. bekendtgørelse nr. 533 af 17. juni 1996 om optagelse af elever på skolehjem og om elevbetaling, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 933 af 24. oktober 2001. Bekendtgørelsen fastsætter differentierede regler om betaling for grupper af EUD-elever. Deltagere i AMU vil som hidtil ikke blive pålagt betaling for kost og logi. Betalingsspørgsmålet indgår som nævnt i de samlede overvejelser i fase 3.

Det er forudsat, at kostafdelingerne fortsat kan optage deltagere fra andre uddannelser. Hvis der optages andre end EUD-elever, deltagere på landbrugsuddannelser og deltagere på AMU, skal disse deltagere som hidtil betale de faktiske udgifter, der er forbundet med opholdet.

Til stk. 3

Med forslaget sker der en harmonisering af tilskudsvilkårene, hvilket betyder, at de aktivitetsbestemte tilskud og eventuelle grundtilskud vil være ens, uanset kostafdelingens tidligere status, dog således at helt små institutioner vil modtage et lavere grundtilskud, i de tilfælde ministeren vælger at yde grundtilskud.

Tilskud til kost og logi til deltagere i uddannelse ydes fortsat som et aktivitetsbestemt tilskud opgjort pr. årselev (kostårselev) i lighed med tilskud til undervisning. Tilskud til EUD-kostårselever kan variere, idet disse deltageres betaling varierer, jf. bemærkningerne til stk. 2.

Deltagere på andre uddannelser end EUD, landbrugsuddannelser og AMU medregnes ikke i tilskudsgrundlaget. De aktivitetsbestemte tilskud fastsættes på de årlige finanslove.

Til § 19

Bestemmelsen giver adgang til, at der efter forslaget kan udbydes uddannelse og gives tilskud til de direkte undervisningsudgifter i de tilfælde, hvor der ikke som normalt, jf. bemærkningerne til forslagets § 15, gives tilskud hertil efter lovgivningen om uddannelserne. Dette er f.eks. tilfældet for fodterapeutuddannelsen. Det vil være et krav, at der er tale om erhvervsrettet grund, efter- og videreuddannelse.

Til § 20

Bestemmelsen giver mulighed for at yde tilskud til forsøgs- og udviklingsvirksomhed i de tilfælde, hvor der ikke ydes tilskud til forsøgs- og udviklingsaktiviteter i lovgivningen om uddannelserne, f.eks. som i lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Tilskuddene tænkes anvendt til særlige udgifter til udvikling af nye uddannelser og etablering af forsøgs- hold, der ikke i alle tilfælde vil kunne rummes inden for de ordinære tilskudsatsler. Der kan kræves særskilt regnskabsaflægelse for sådanne tilskud. Tilskuddene er i så fald ikke omfattet af dispositionsmulighederne efter forslagets § 22, og der kan derfor blive tale om tilbagebetaling af uforbrugte midler.

Undervisningsministeren kan endvidere yde tilskud til særlige institutions- og uddannelsespolitiske indsatsområder med særlige formål og forpligtelser, som indgår i institutionernes samlede bloktilskud. Der kan stilles krav til afrapportering om midlernes anvendelse.

Til § 21

Med bestemmelsen fastslås det, at statens tilskud til de selvejende institutioner er afhængigt af, at tilvækst i formuen, jf. bestemmelsen i forslagets § 3 om opgørelsen, skal anvendes til undervisnings- og uddannelsesformål.

Til § 22

Der er tale om en videreførelse af dispositionsmulighederne for erhvervsskoler og AMU-centre i overensstemmelse med institutionernes status som selvejende institutioner. Tilskuddene ydes uden opdeling i lønudgifter og andre udgifter og uden personalerammer. Dispositionsfriheden giver således mulighed for fleksibel udnyttelse af lærerkræfter, lokaler m.v. samt mulighed for selvstændigt at disponere over de samlede tilskud til de tilskudsberettigede uddannelser, fællesudgifter og bygninger.

Det er dog en betingelse, at institutionerne opfylder de centrale bestemmelser, der gælder for de enkelte

uddannelser, og gennemfører den uddannelsesaktivitet inden for de enkelte uddannelsesgrupper, som tilskuddene er betinget af.

Institutionerne vil endvidere kunne opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår til de formål, som tilskuddene er ydet til. De frie muligheder for opsparing giver dels en nødvendig konsolidering i budgetteringen, dels mulighed for opsparing til investering m.v.

Til § 23

Med bestemmelsen videreføres forpligtelsen gældende for erhvervsskoler og AMU-centre til at følge de af Finansministeriet fastsatte og aftalte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår for personalet. Bestemmelsen berører som hidtil ikke institutionens opgaver og beslutninger med oprettelse af stillinger og heraf følgende beslutninger om personaleforbrug og sammensætning og om ansættelse og afskedigelse.

Til § 24

En tilsvarende bestemmelse blev indsat i erhvervs-skoleloven med lov nr. 286 af 25. april 2001 om sociale klausuler på offentlige tilskudsområder. Bestemmelsen giver undervisningsministeren mulighed for at stille krav til institutionerne om varetagelse af sociale hensyn som betingelse for at modtage tilskud. En sådan »social klausul« er et krav om, at institutionen som tilskudsmodtager påtager sig en nærmere angiven social forpligtelse. På uddannelsesinstitutionsområdet har tanken været, at ministeren vil stille krav om, at uddannelsesinstitutionerne skal formulere en personalepolitik, der beskriver, hvordan institutionen vil handle for at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt.

Til § 25

Til stk. 1

Udbuds- og udliciteringsreglerne fremgår af Finansministeriets cirkulære C 42 1994 om udbud og udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Til stk. 2

Det er i Finansministeriets Budgetvejledning forudsat, at budgetvejledningens regler normalt gælder for selvejende institutioner, der modtager mere end 50 pct. i offentlige tilskud. Godkendelse efter loven, jf. forslagens § 2, stk. 1, indebærer, at budgetvejledningens regler (som udgangspunkt, jf. nedenfor) gælder for institutioner for erhvervsrettet uddannelse, uanset om det offentlige tilskud i visse finansår konkret måtte ligge på mindre end 50 pct. af de samlede indtægter. Institutionerne er således omfattet af budgetvejlednin-

gens regler om indtægtsdækket virksomhed og statens selvforsikringsordning m.v.

De nærmere regler om tilskud m.v., herunder regler om fravigelse fra budgetvejledningen, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit II, »Økonomistyring«, om dispositionsfriheder i Akt 426 af 25. august 1994, fastsættes som hidtil efter forhandling med finansministeren.

Til §§ 26–28

Med bestemmelserne videreføres de regnskabs- og revisionsmæssige forpligtelser efter erhvervsskoleloven og AMU-centerloven. Undervisningsministeren får mulighed for at stille konkrete krav til udformningen af årsregnskabet, der som et minimum forventes at indeholde beretning, resultatopgørelse, balance, pengestrømsopgørelse, noter og nøgletal (stort set svarende til indholdet af den årsrapport, som virksomheder i regnskabsklasse C skal lave efter den nye årsregnskabslov). Da der er tale om selvejende institutioner, der i dag anvender årsregnskabsloven som referenceramme, vil det blive overvejet, i hvilket omfang den nye årsregnskabslov eventuelt kan bringes i anvendelse i forbindelse med disse institutioners årsregnskab.

Det bliver fastsat, at både årsregnskab og revisionsprotokol skal underskrives af bestyrelse og institutionens leder. Et bestyrelsesmedlem, der er helt eller delvist uenig i årsregnskabet, kan tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i forbindelse med sin underskrift.

Det bliver i forslaget præciseret, at revisor ud over at revidere regnskabet også har en opgave med kontrol af andre oplysninger til ministeriet. Det bliver ligeledes præciseret, at revisor skal føre en revisionsprotokol. I revisionsprotokollen beretter revisor om arten og omfanget af de udførte revisionsarbejder og konklusionen herpå.

Udgifterne til revision dækkes som hidtil af statstilskuddet. Ved lov nr. 478 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige love om selvejende uddannelsesinstitutioner blev det slået fast, at bestyrelsesmedlemmerne underskriver på tro og love (dvs. under skærpet strafansvar, jf. straffelovens § 161), og at de skal opfylde habilitetskravene efter loven. Bestemmelsen understregede vigtigheden af bestyrelsesmedlemmernes habilitet og er medtaget uændret i forslaget.

Den hidtidige adgang for AMU-centrene til at anvende Kommunernes Revisionsafdeling, Direktoratet for Stadens Revision eller andre kommunale revisionsorganer bortfalder med forslaget. En tilsvarende

I bemærkningerne til B 194 er udledningerne i basisåret 1990 (korrigeret for elimport) opgjort til 76,4 mio. tons CO₂-ækvivalenter (CO₂-ækv.), og måltallet – 21% lavere – til 60,4 mio. tons CO₂-ækv. Fremskrivningen i bemærkningerne til B 194 var baseret på såvel vedtagne som iværksatte initiativer samt forslag til handlingsplan for ammoniakfordampningen fra landbruget. Fremskrivningen viste, at udledningerne af drivhusgasser forventedes at blive reduceret til 62,2 mio. tons CO₂-ækv. i 2008-12, svarende til en reduktion på 18,6% i forhold til niveauet i 1990 (korrigeret for elimport). Det gav en manko på 1,8 mio. tons CO₂-ækv., svarende til 2,4% af det korrigerede niveau i 1990.

Siden fremskrivningen i bemærkningerne til B 194 er der foretaget en præcisering af de historiske data fra 1990-1999, hvorved bl.a. udledningerne i basisåret er blevet justeret fra 76,4 til 75,4 mio. tons CO₂-ækv. (korrigeret for elimport). Måltallet – dvs. 21% lavere – bliver ud fra de samme forudsætninger som i B 194 (jf. nedenfor) dermed 59,5 mio. tons CO₂-ækv. Udledningerne i perioden 2008-12 forventes at blive reduceret til et niveau på gennemsnitlig 62,2 mio. tons CO₂-ækv. per år i 2008-12. Den justerede manko i fremskrivningen i bemærkningerne til B 194 bliver således 2,7 mio. tons CO₂-ækv., svarende til 3,6% af det korrigerede niveau i 1990.

Yderligere præciseringer af historiske data som følge af ny viden om emissionsfaktorer mv. vil kunne ske frem til 2006, hvor udledningerne i basisåret skal endelig fastlægges i tons CO₂-ækv.

En central forudsætning i beslutningsforslag B 194

var, at Danmarks 21%-målsætning blev vurderet i forhold til et niveau for udledningerne i 1990 korrigeret for elimport, jf. afsnit 1. Som også nævnt i afsnit 1 er det den 4. marts 2002 præciseret, at Danmark i EU er juridisk forpligtet til at levere en 21%-reduktion på baggrund af det faktiske udledningsniveau i 1990.

De tilladte udledningsniveauer (målt i tons CO₂-ækv.) for perioden 2008-12 er dog endnu ikke fastlagt. Det vil ske senest i 2006. Regeringen vil med udgangspunkt i den i afsnit 1 omtalte fælles politiske erklæring fra Rådet og Kommissionen arbejde for, at den mængde CO₂-ækv. Danmark i 2008-12 må udlede, afspejler, hvad der svarer til 21% af et korrigeret 1990-niveau. På nuværende tidspunkt må det dog understreges, at Danmark juridisk er forpligtet til at levere en reduktion på 21% af det faktiske niveau i 1990.

En anden helt central forudsætning i fremskrivningen i bemærkningerne til B 194, og dermed også tallene i tabel 1, er, at der fastsættes kvoter i perioden 2008-12, som svarer til det hjemlige forbrug, således at eventuel eleksport modsvares af køb ved internationale kvoter. Ifølge lov nr. 376 fra juni 1999 om CO₂-kvoter for elproduktionen vil CO₂-kvoteordningen ophøre efter 2003.

På denne baggrund gives nedenfor et foreløbigt samlet overblik over Danmarks målopfyldelse ud fra såvel et korrigeret som et ukorrigeret niveau i 1990. Regeringen finder ud fra de givne omstændigheder, at dette danner det bedste grundlag for Folketingets stillingtagen til Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen.

Tabel 1 -- Overblik over målopfyldelse

	1990 udledninger ^{a)}	Måltal (i 2008-12, 21% lavere end 1990)	Forventede udledninger (i 2008-12) ^{b)}	Manko (i 2008-12)
	<i>mio. tons CO₂-ækv.</i>	<i>mio. tons CO₂-ækv.</i>	<i>mio. tons CO₂-ækv.</i>	<i>mio. tons CO₂-ækv.</i>
Uden korrektion af basisår	69,1	54,6	62,2	7,7
Korrektion af basisår for elimport	75,4	59,5	62,2	2,7

Noter:

a) I overensstemmelse med Kyoto-protokollen anvendes 1995 som basisår for de tre industrigasser SF₆, HFC'er og PFC'er.

b) Jf. basisfremskrivningen i B194 fra 25. april 2001

Tabel 1 viser, at udledningen af drivhusgasser med forudsætningerne i basisfremskrivningen i B 194 fra april 2001 vil blive reduceret til ca. 62,2 mio. tons CO₂-ækv. Med udgangspunkt i det ukorrigerede niveau for udledningerne i 1990 betyder dette en manko på ca. 7,7 mio. tons CO₂-ækv., svarende til 11% af udledningerne i 1990.

Hvis der ikke fastsættes kvoter for CO₂-udledningen fra elproduktion i perioden 2008-12 forventes mankoen øget med ca. 12,9 mio. tons. Set i forhold til 21%-målsætningen betyder dette en manko på ca. 15,6 mio. tons per år i forhold til korrigerede udledninger i 1990, og ca. 20,6 mio. tons CO₂-ækv. i forhold til ukorrigerede udledninger i 1990.

Hovedparten af Danmarks reduktionsforpligtelse har hidtil været forudsat at skulle opfyldes ved initiativer på energiområdet. Økonomi- og Erhvervsministeren har med udgangspunkt i regeringsgrundlaget påbegyndt forhandlinger med aftaleparterne bag elreformen om en omlægning af energipolitikken med henblik på at reducere erhvervslivets energiomkostninger ved liberalisering af energisektoren samt en mere omkostningseffektiv prioritering af energisektorens bidrag til opfyldelse af klimaforpligtelserne. I regeringens udspil til drøftelserne vedrørende en omlægning af energipolitikken indgår bl.a. spørgsmålet om videreførelsen af CO₂-kvoter for elsekskaberne, mulighederne for at gennemføre udbygning med havmøller på markedsmæssige betingelser og mulighederne for at erstatte CO₂-reduktion i energisektoren med CO₂-kreditter på et internationalt marked.

Det er regeringens vurdering, at de enkelte sektorer bør yde et hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt bidrag til opfyldelse af 21%-målsætningen, at det er hensigtsmæssigt at anvende Kyoto-mekanismerne, og at der samlet er behov for bred opbakning i Folketinget bag de nødvendige nationale og internationale virkemidler, som kan sikre, at Danmark kan efterleve sin 21%-målsætning.

Som nævnt skal der dog ikke i forbindelse med det foreliggende beslutningsforslag fremlægges, eller særskilt tages stilling til, forslag om virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til Danmarks mål opfyldelse. Regeringen vil inden årets udgang tage stilling til et samlet oplæg om, hvordan Danmarks reduktionsforpligtelse kan håndteres på den mest hensigtsmæssige måde, herunder fastlæggelsen af principperne for prioriteringen af indsatsen mellem de forskellige områder. I forbindelse med en hensigtsmæssig koordinering og prioritering mellem forskellige tiltag er det nødvendigt at foretage en vurdering af både samfundsøkonomiske, statsfinansielle og fordelingsmæs-

sige konsekvenser ved anvendelsen af de enkelte tiltag.

Det fremgår af Kyoto-protokollen og reglerne for protokollens gennemførelse, at anvendelsen af Kyoto-mekanismerne skal være et supplement til den hjemlige indsats. Der skal derfor fortsat foregå en hjemlig indsats.

Kommissionen fremlagde i oktober 2001 forslag til direktiv om en EU-ordning for handel med drivhusgasemissioner. Et sådant direktiv vil bidrage til, at EU og medlemsstaterne finder de økonomisk mest effektive løsninger på forpligtelserne under Kyoto-protokollen. Danmark har en særlig interesse i at få vedtaget dette direktiv og hermed forbedre de danske elproducenters konkurrencedygtighed. Kommissionens forslag omfatter alle 6 drivhusgasser, men finder foreløbig kun anvendelse på CO₂-udledninger. Udover elsektoren omfatter direktivet bl.a. varmesektoren, mineralindustrien, metalindustrien og de store papirfabrikker. Der indgår mulighed for, at direktivets anvendelsesområde løbende kan udvides med andre sektorer og drivhusgasser.

Kommissionen har i oktober 2001 også fremlagt en meddelelse om implementering af den første fase af det europæiske klimaprogram (European Climate Change Programme). Det europæiske klimaprogram omhandler fælles politikker og virkemidler til nedbringelse af drivhusgasudledninger. I meddelelsen fremhæves 10 omkostningseffektive virkemidler inden for bl.a. energi, transport og erhverv, som Kommissionen vil fremlægge konkrete forslag om i løbet af de næste 2 år. Tilsammen vurderes de 10 tiltag at kunne dække halvdelen af spændet mellem Kyoto målene og prognosen for EU's CO₂-udledning i 2010. Rådet (miljø) byder i sine konklusioner fra d. 12. december 2001 Kommissionens meddelelse velkommen og understreger vigtigheden af disse initiativer.

5. Miljømæssige konsekvenser

Det fremgår af Kyoto-protokollen, at protokollens implementering vil indebære en reduktion af industrilandenenes udledning af drivhusgasser i den første forpligtelsesperiode 2008-2012 med godt 5% i forhold til 1990.

Som følge af, at Præsident Bush i marts 2001 tilkendegav, at USA ikke vil ratificere Kyoto-protokollen, og med fremlæggelsen af USA's nye klimastrategi i februar 2002, samt muligheden for under Kyoto-protokollen at bogføre eksisterende CO₂-optag i skove mv., vil reduktionen af industrilandenenes udledning af drivhusgasser i den første forpligtelsesperiode formentlig blive væsentlig mindre, idet USA bidrager

på erhvervsuddannelserne videreføres. Efter AMU-centerloven er der ikke klageadgang over centrene af afgørelser. Adgangen til efter AMU-loven at klage over optagelse på AMU til Arbejdsmarkedets Ankenævn er med flytning af området til Undervisningsministeriet foreslået ophævet, jf. Forslag til Lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering og om efteruddannelsesudvalg, lov om arbejdsmarkedsuddannelser, lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om en arbejdsmarkedsfond (nr. L 78 (Folketinget 2001-02 (2. samling))).

Spørgsmålet om klageadgang vil indgå i fase 3, jf. de almindelige bemærkninger.

Til § 39

Til stk. 4

De lokale uddannelsesudvalg er nedsat med hjemmel i henholdsvis erhvervsuddannelsesloven som udgangspunkt for det lokale samarbejde om EUD og med hjemmel i AMU-centerloven som udgangspunkt for det lokale samarbejde om AMU. Med bestemmelsen videreføres de lokale udvalg med hjemmel i AMU-centerloven med rådgivningsopgaver i forhold til de AMU-centre - nu institutioner for erhvervsrettet uddannelse - hvorunder de er nedsat. Tilsvarende fortsætter de udvalg, der er nedsat med hjemmel i erhvervsuddannelsesloven efter denne lov.

Det er hensigten, at de lokale uddannelsesudvalgs rolle i forhold til institutionerne vil indgå i overvejelserne i fase 3 om rådgivningsstrukturen, jf. de almindelige bemærkninger.

Til stk. 5

En bestemmelse om, at personer med tilknytning til udlejning af ejendomme til institutionen ikke kan indgå i bestyrelsen, blev gennemført i erhvervsskoleloven ved lov nr. 478 af 31. maj 2000. Bestemmelsen videreføres med forslaget, og stk. 5 indeholder en overgangsbestemmelse for de nuværende AMU-centre.

Til stk. 6

Hvis et nuværende AMU-center ikke opfylder de nye krav til revisor, skal de være opfyldt senest den 1. juli 2003. Herved får institutionerne en rimelig frist til at skifte revisor, hvis de har benyttet den hidtidige adgang til at anvende Kommunernes Revisionsafdeling, Direktoratet for Stadens Revision eller andre kommunale revisionsorganer. Hvis institutionen er bundet af en kontrakt ud over den 1. juli 2003, skal den opsiges, så snart det er muligt. Den nye revisor skal opfylde lo-

vens krav med hensyn til at være statsautoriseret eller registreret revisor og uafhængighed i relation til udlejningsforhold.

Til stk. 7

Bestemmelser om revisors og bestyrelsesmedlemmers habilitet blev gennemført i erhvervsskoleloven ved lov nr. 478 af 31. maj 2000. § 14, stk. 2 og 3, i den pågældende lov indeholder overgangsbestemmelser. Disse overgangsbestemmelser opretholdes for erhvervsskoler, der endnu ikke lovligt har kunnet opsiges kontrakten med revisor eller endnu ikke har foretaget nyudpegning af bestyrelsen.

Til stk. 8

Bestemmelserne om revisorhabilitet, jf. bemærkningerne til stk. 6, skal i henhold til § 14, stk. 6, i lov nr. 478 af 31. maj 2001 underkastes lovrevision i folketingsåret 2003-04. Med ophævelsen af erhvervsskoleloven og videreførelse af bestemmelsen i denne lov optages en tilsvarende bestemmelse.

Til stk. 9

Statens AMU-centre overgik i 1996 til selvejende status som de øvrige AMU-centre. Det har ved tekst-anmærkning været sikret, at personale, der pr. 31. december 1995 var ansat ved et af statens AMU-centre og omfattet af reglerne om statens understøttelsesordning, bevarer retten til understøttelse, herunder ret til optjening af understøttelsesanciennitet, under ansættelse ved de selvejende institutioner. Reglerne fremgår af Økonomi- og Budgetministeriets cirkulære nr. 25 af 26. januar 1972 om ændrede regler om ydelse af understøttelse til ikke-tjenestemænd. Med bestemmelsen præciseres den fortsatte ret til understøttelse efter ordningen for de omfattede personer.

Til § 40

Der henvises til de almindelige bemærkninger under »Økonomistyring«.

Til stk. 2 og 3

I forbindelse med AMU-centrenes overgang til bygningstaxameter kan der blive behov for, at de enkelte institutioner skal have en overgangsordning, således at institutionerne får muligheder for at tilpasse udgifter og bygningskapaciteten i forhold til de faktiske indtægter og aktivitet. Institutionerne kan have indgået lejemaal med lange opsigelsesvarsler, som ikke umiddelbart kan videreudlejes til andre formål, ligesom institutionerne kan have kapitaludgifter, som forudsætter, at institutionerne får en overgangsperiode med mulighed for at klare disse forpligtelser.

I en overgangsperiode vil tilskuddet til bygningsudgifter for den enkelte institution blive reguleret enten med et tillæg eller et fradrag. Tillæg eller fradrag fastsættes på baggrund af differencen mellem institutionernes samlede omkostninger til bygningsområdet på overgangstidspunktet og det nye taxametertilskud. Tillæg eller fradrag aftrappes og bortfalder efter overgangsperioden, som fastsættes af undervisningsministeren

Til stk. 4

AMU-centre har hidtil haft ret til at overføre uforbrugte bevillinger til efterfølgende finansår. Denne akkumulerede beholdning har institutionerne kunnet anvende løbende og trække på statskassen, når de ønskede at anvende midlerne.

Ved overgang til institution godkendt efter denne lov med egen likviditet og selvstændigt kapitalansvar, jf. § 11, ophører adgangen til at foretage træk på statskassen med virkning fra 1. januar 2003, og institutionerne skal herefter selv forvalte deres tilskudsmidler, herunder uforbrugte beholdninger fra tidligere finansår. I løbet af førstkomende finansår efter AMU-centrenes overgang til denne lov, dvs. 2003, overføres den opsparede beholdning pr. 1. januar 2003 til den enkelte institution. Har institutionerne omvendt foretaget træk på statskassen, modregnes disse i tilskudene for 2003.

Til stk. 5

Det foreslås, at undervisningsministeren kan overdrage de få tilbageværende statslige ejendomme til institutioner, der er overgået til egen likviditet og selvstændigt kapitalansvar efter loven. Institutionerne overtager lejemål indgået af staten og retten til de deposita, der er betalt af staten, og overtager renoveringsforpligtelserne ved fraflytning af lejemålene. Institutionerne skal ved overtagelse af statsejendomme indbetale et beløb til statskassen svarende til 50 pct. af den offentlige vurdering – i lighed med statsinstitutioner, der overgår til godkendelse efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 684 af 11. juli 2000, som senest ændret ved lov nr. 343 og lov nr. 345 af 16. maj 2001. Finansieringen heraf kan ske ved optagelse af realkreditlån. Institutionens udgifter til renter og afdrag på sådanne lån vil blive finansieret af det bygningstaxameter, som institutionerne modtager til finansiering af kapitaludgifter. Folketingets Finansudvalg vil blive orienteret om sådanne overdragelser. Hvis der er tale om statsejendom under andre ministerier, forhandles

spørgsmålet om overdragelse med finansministeren og den pågældende minister.

Ved indbetaling af overdragelsessummen - svarende til 50 pct. af den offentlige vurdering – til staten fragår institutionernes udgifter til tinglysning af ejerskiftet og til tinglysning af pant i ejendommen i et omfang svarende til overdragelsessummen.

Inventar og udstyr, der efter de hidtil gældende regler har været statsejet og statsfinansieret, overgår vederlagsfrit til institutionens ejendom, i det omfang dette ikke allerede måtte være sket. Institutionen er forpligtet til at sikre videreførelsen af en forsvarlig standard af udstyr og inventar m.v. ved uddannelserne inden for de årlige tilskud og lån, der ydes til formålet, jf. også bestemmelsen i § 11, stk. 2.

Til stk. 6

Godkendelse til udbud på AMU-området opererer med flere styringsparametre, herunder et aktivitetsbaseret styringsprincip samt en hovedregel om, at der maksimalt godkendes én udbyder i et geografisk afgrænset område, som er fastlagt til et eller flere amter, men hvor et amt er den mindste enhed. Den aktivitetsbaserede model er også en minimumsregel, som forudsætter, at uddannelsesstedet kan gennemføre uddannelsen med en aktivitet af ikke mindre end 80 elever årligt.

Disse styringsprincipper kan blive en barriere ved gennemførelse af en enstrengt institutionsstruktur, hvor institutionernes beliggenhed ikke altid er forenelig med amtsgrænser. Det kan således i visse tilfælde blive umuligt at efterkomme kravet om, at der kun er én udbyder i hvert amt.

Udbudsstrukturen vil indgå i overvejelserne i fase 3 i efteråret 2002, jf. de almindelige bemærkninger, men der kan være behov for inden da, og indtil mulige ændringer er besluttet, i særlige tilfælde at foretage fravigelser i det tildelte udbud i 2002. Med en ny enstrengt institutionsstruktur må det sikres, at de nyetablerede institutioner vil have mulighed for at få tildelt en AMU-portefølje, som strukturmæssigt hænger sammen, og som matcher arbejdsmarkedets behov for de pågældende kvalifikationer.

Til § 42

Til nr. 1-3.

Der er tale om konsekvensrettelser vedrørende institutionsbetegnelsen.

Til nr. 4

Der vil ikke længere være tale om, at Erhvervsuddannelsesrådet afgiver indstilling om institutionsgod-

skønnes ikke direkte at medføre erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Som nævnt tidligere i bemærkninger til det foreliggende beslutningsforslag tages der ikke i forbindelse med Folketingets samtykke til ratifikation stilling til virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til Danmarks kvantitative målopfyldelse i henhold til Kyoto-protokollen. Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen vil således ikke i sig selv medføre erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvensvurderinger er indgået i beslutningsgrundlaget i forbindelse med de virkemidler, der allerede er gennemført eller vedtaget, og konsekvensvurderinger vil tilsvarende indgå i grundlaget for kommende beslutninger om virkemidler.

Danmarks klimainsats har til formål at opnå reelle og betydelige reduktioner de steder, hvor lave reduktionsomkostninger er mulige bl.a. under hensyntagen til erhvervenes internationale konkurrenceevne. Regeringen har igangsat et analysearbejde med henblik på at sikre en omkostningseffektiv indsats på tværs af sektorer, herunder vurdering af anvendelsen af Kyoto-mekanismerne, jf. afsnit 4.

Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen vil også kunne bidrage til betydelige erhvervsøkonomiske fordele. Det danske erhvervsliv står stærkt på det globale marked for miljøvenlig teknologi. Ikrafttrædelsen af Kyoto-protokollen forventes at øge den globale efterspørgsel på miljøvenlig teknologi markant, og vil således medvirke til at styrke erhvervslivets eksportmuligheder på dette område.

I øvrigt henvises til omtalen i afsnit 6 af de samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Forholdet til EU

Fællesskabet og dets medlemsstater undertegnede Kyoto-protokollen d. 29. april 1998. EU's deltagelse i FN's Klimakonvention, herunder forhandlingerne om Kyoto-protokollen, har bygget på politisk konsensus. Det gælder også byrdefordelingen, som blev politisk fastlagt i konklusionerne fra Miljøministerrådsmødet d. 16.-17. juni 1998.

Den juridisk bindende rådsbeslutning om EU's godkendelse af Kyoto-protokollen med henblik på ratifikation blev vedtaget d. 4. marts 2002 efter høring af Europa-parlamentet. Rådsbeslutningen blev vedtaget i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab art. 175, stk. 1, sammenholdt med artikel 300 stk. 2, første afsnit, første punktum, og stk. 3, første afsnit, dvs. efter en procedure som kræver kvalificeret flertal i Rådet. Alle medlemsstater gav deres tilslutning til beslutningen.

Rådsbeslutningen omfatter dels en vedtagelse af Fællesskabets godkendelse, dvs. selve Fællesskabets indgåelse af Kyoto-protokollen i forhold til tredjeparter, dels en vedtagelse af en intern byrdefordeling, dvs. en forpligtelse for medlemsstaterne til at begrænse eller reducere deres udledninger af drivhusgasser med bestemte procentsatser.

Det er fortsat forventningen blandt medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne, at der i fremtidige beslutninger vedrørende byrdefordeling i forhold til Kyoto-protokollens artikel 4 tilstræbes konsensus.

Kyoto-protokollen indgås som en såkaldt blandet aftale, dvs. både af Fællesskabet og af medlemsstaterne. Det har i forhandlingerne om EU's endelige godkendelse af Kyoto-protokollen været en forudsætning, at Fællesskabet og medlemsstaterne ville deponere deres ratifikationsinstrumenter samtidigt. Samtidig deponering er almindelig praksis i forbindelse med indgåelse af blandede aftaler og har flere praktiske og juridiske fordele, idet forpligtelserne under en blandet aftale typisk falder delvis på medlemsstaterne, delvis på Fællesskabet.

Det fremgår således af artikel 6, stk. 2 i rådsbeslutningen om EU's godkendelse, jf. bilag 2, som Danmark har tilsluttet sig, at medlemsstaterne skal tilstræbe at iværksætte de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at deres ratificerings- og godkendelsesinstrumenter deponeres samtidig med Fællesskabets og de øvrige medlemsstateres instrumenter og så vidt muligt inden 1. juni 2002. Desuden fremgår det af artikel 6, stk. 3 i rådsbeslutningen, at Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne fastsætter en dato for samtidig deponering af ratificerings- og godkendelsesinstrumenterne.

Som omtalt i afsnit 1 forventes alle medlemsstater at være klar til at ratificere protokollen før d. 1. juni, og tids nok til, at Kyoto-protokollen kan træde i kraft før Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling i Johannesburg i august-september 2002, såfremt et tilstrækkeligt stort antal af andre parter tilsvarende ratificerer.

9. Grønland og Færøerne

Danmarks forpligtelser i Kyoto-protokollen gælder for hele Rigsfællesskabet. Grønland og Færøerne er imidlertid ikke medlemmer af EU og er derfor stillet anderledes i forhold til Kyoto-protokollen end resten af Rigsfællesskabet. Der er intet til hinder for, at en del af Danmarks forpligtelser opfyldes via byrdefordelingsaftalen, mens Danmarks øvrige forpligtelser i relation til Grønland og Færøerne opfyldes som selvstændige forpligtelser for riget i tilslutning hertil.

Færøernes landsstyre har i forbindelse med høringsen af B 194 meddelt, at landsstyret ikke tilslutter sig, at Kyoto-protokollen træder i kraft på Færøerne. I forbindelse med Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen vil der derfor i relation til Færøerne blive afgivet en erklæring om, at ratifikationen ikke omfatter Færøerne.

Grønlands hjemmestyre har meddelt, at Danmark kan ratificere Kyoto-protokollen uden forbehold for Grønland. Dermed er Rigsfællesskabet forpligtet til en reduktion på 8% af Grønlands emissioner i 2008-12 i forhold til 1990. Grønlands CO₂-udledning i 1990 svarede til ca. 1 pct. af Rigsfællesskabets samlede CO₂-udledninger.

10. Høring

Forslaget til folketingsbeslutning om ratifikation af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers Ram-

mekonvention om Klimaændringer har været forelagt Statsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Trafikministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Beskæftigelsesministeriet, Indenrigsministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Sundhedsministeriet og Skatteministeriet.

De ministerier, som har indgivet høringssvar, har meddelt deres tilslutning til beslutningsforslaget. Enkelte af disse høringssvar har givet anledning til justeringer i beslutningsforslagets bemærkninger.

Forslaget har endvidere været forelagt en lang række organisationer samt hjemmestyremyndighederne på Færøerne og i Grønland. Ingen af de modtagne høringssvar har givet anledning til ændring i forslaget bemærkninger.

Gældende formulering

§ 43. Praktikpladser formidles af erhvervsskolerne, og det påhviler skolerne at udføre opsøgende virksomhed med henblik på fremskaffelse af praktikpladser.

Lovforslaget

6. § 43, stk. 1, affattes således:

»Praktikpladser formidles af skoler m.v., som udbyder erhvervsuddannelsernes grundforløb. Det påhviler skolerne m.v. at udføre opsøgende virksomhed med henblik på fremskaffelse af praktikpladser.«.

7. Efter § 67 indsættes:

»67 a. Amtskommunerne yder tilskud til befordring for erhvervsuddannelseselever i henhold til § 28 i lov om gymnasiet m.v. Det er en betingelse, at eleverne ikke modtager løn eller godtgørelse under uddannelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet regler om, i hvilket omfang der af staten kan ydes tilskud til befordring mellem hjem og kostafdeling og mellem flere undervisningsafdelinger på samme dag for erhvervsuddannelseselever. Ministeren fastsætter nærmere regler om administration af ordningen og kan herunder bestemme, at afgørelser om tilskud træffes af institutionerne.

Stk. 3. Staten kan inden for et beløb fastsat på de årlige finanslove yde tilskud til nedbringelse af særlig store befordringsudgifter i forbindelse med skoleophold for andre erhvervsuddannelseselever end dem, der er omfattet af stk. 1. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om administrationen af ordningen og kan herunder bestemme, at afgørelser om tilskud træffes af institutionerne.«.

§ 43. I lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1341 af 18. december 2000 foretages følgende ændringer:

§ 4. Arbejdsmarkedsuddannelserne udvikles til

1) ---

4) laboranter omfattet af lov om erhvervsskoler og

1. I § 4, nr. 4, ændres »laboranter omfattet af lov om erhvervsskoler» til: »laboranter omfattet af lov om korte videregående uddannelser«.

Bilag til f. t. l. om institutioner for erhvervsrettet uddannelse

Gældende formulering

§ 17. AMU-centrene kan udbyde de uddannelser, de ved lovens ikrafttræden er godkendt til at udbyde, og erhvervsskolerne kan udbyde de uddannelser, de er godkendt til at udbyde inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, jf. dog § 68. Arbejdsministeren kan godkende AMU-centre, erhvervsskoler, social- og sundhedsskoler, andre uddannelsesinstitutioner og private udbydere til at udbyde godkendte kompetencegivende uddannelser efter § 3, nr. 1 og 2, til

- 1) beskæftigede lønmodtagere, såvel privat som offentligt ansatte,
- 2) selvstændige erhvervsdrivende,
- 3) ledige dagpengeberettigede med ret til selvvalgt uddannelse, jf. § 5, stk. 3, nr. 3, og stk. 4, og til
- 4) personer, der hverken er dagpengeberettigede eller oppebærer kontanthjælp eller er i aktivering i henhold til lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 2. Ved godkendelser efter stk. 1 skal der lægges vægt på,

- 1) om uddannelsesinstitutionen, undtagen AMU-centre og erhvervsskoler, eller den private udbyder i større omfang og gennem flere år har udbudt arbejdsmarkedsuddannelser, eventuelt i samarbejde med en godkendt uddannelsesinstitution eller privat udbyder, og
- 2) ---

Stk. 3. Godkendelse til udbud gives i forbindelse med uddannelsesplanens godkendelse under hensyn til det faglige områdes tilknytning til uddannelsesinstitutionen. Godkendelsen gives som hovedregel kun inden for et skolesystem. Ved skolesystem forstås grupper af uddannelsessteder, hvis uddannelsesvirksomhed er reguleret ved lov, f.eks. AMU-centre, erhvervsskoler og lignende. Godkendelsen gives på baggrund af en fastlagt minimumsaktivitet pr. uddannelsessted inden for et fastlagt geografisk område. Der godkendes dog mindst en udbyder til en uddannelse.

Lovforslaget

2. § 17, stk. 1, affattes således:

»Undervisningsministeren kan godkende institutioner efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, social- og sundhedsskoler, andre uddannelsesinstitutioner og private udbydere til at udbyde godkendte kompetencegivende uddannelser efter § 3, nr. 1 og 2, til

- 1) beskæftigede lønmodtagere, såvel privat som offentligt ansatte,
- 2) selvstændige erhvervsdrivende,
- 3) ledige dagpengeberettigede med ret til selvvalgt uddannelse, jf. § 5, stk. 3, nr. 3, og stk. 4, og til
- 4) personer, der hverken er dagpengeberettigede eller oppebærer kontanthjælp eller er i aktivering i henhold til lov om aktiv socialpolitik.«.

3. I § 17, stk. 2, nr. 1, ændres »AMU-centre og erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

4. I § 17, stk. 3, 3. pkt., ændres »AMU-centre, erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

Gældende formulering

*Administration, bygningsdrift,
udstyrsanskaffelse m.v.*

§ 51. Staten yder tilskud til AMU-centrenes administration og bygningsdrift m.v.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 ydes dels som et grundtilskud, og dels som et tilskud til fællesudgifter fastsat på baggrund af antallet af gennemførte elevuger og de på finansloven fastsatte takster.

Stk. 3. Staten yder tilskud til AMU-centrenes udgifter til husleje og til renter og afdrag på prioritetsgæld m.v.

§ 53. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilskud efter §§ 46-52 til uddannelsessteder, ud over AMU-centre, der gennemfører arbejdsmarkedsuddannelser efter § 3, nr. 1-3, jf. §§ 17, 20 og 22.

§ 54. Statens tilskud efter §§ 46, 47, 51 og 52 ydes til uddannelser til beskæftigede lønmodtagere, såvel privat som offentligt ansatte, selvstændige erhvervsdrivende, dagpengeberettigede ledige med ret til selvvalgt uddannelse, jf. § 5; stk. 3, nr. 3, og stk. 4, og til personer, der hverken er dagpengeberettigede eller oppebærer kontanthjælp.

Lovforslaget

5. Overskriften til § 46: »Direkte undervisningsudgifter« udgår.

6. Overskriften til § 51: »Administration, bygningsdrift, udstyrsanskaffelse m.v.« udgår.

7. § 51 affattes således:

»§ 51. Staten yder tilskud til fællesudgifter, herunder administration, ledelse og bygningsdrift, til institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Stk. 2. Tilskuddet udgøres af grundtilskud, der fastsættes på de årlige finanslove, og taxameter-tilskud, der ydes ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev. Taksterne pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for grupper af uddannelser.«.

8. § 53 affattes således:

»§ 53. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud efter §§ 46-50 til uddannelsessteder, ud over institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der gennemfører arbejdsmarkedsuddannelser efter § 3, nr. 1-3, jf. §§ 17, 20 og 22.«.

9. I § 54 ændres »46, 47, 51 og 52« til: »46 og 47«.

§ 44. I lov nr. 371 af 6. juni 1991 om landbrugsuddannelser, som senest ændret ved lov nr. 263 af 12. april 2000, foretages følgende ændring:

Gældende formulering

§ 17. Skolerne tilbyder eleverne kost og logi under skoleophold. Tilskud hertil ydes af staten som et gennemsnitligt tilskud pr. årskostelev. Tilskuddet pr. årskostelev fastlægges i de årlige finanslove.

Stk. 2. Undervisnings- og forskningsministeren kan fastsætte regler om optagelse af elever og om elevernes betaling for kost og logi under ophold på skolens kostafdeling.

§ 12 a. Voksenuddannelsescentrene samarbejder med andre voksenuddannelsescentre, erhvervsskoler, arbejdsmarkedsuddannelsescentre og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at uddannelsesstederne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan angå udbudet af uddannelser. Som led i samarbejdet danner uddannelsesinstitutionerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang hvert kvartal.

Bilag 1

24) Lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 529 af 17. juni 1996.

Lovforslaget

1. § 17 affattes således:

»§ 17. Skolerne tilbyder eleverne kost og logi under skoleophold, jf. lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.«.

§ 45. I lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 668 af 7. juli 2000, foretages følgende ændring:

1. § 12 a affattes således:

»§ 12 a. Voksenuddannelsescentrene samarbejder med andre voksenuddannelsescentre, institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at institutionerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan angå udbudet af uddannelser.

Stk. 2. Som led i samarbejdet danner institutionerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang hvert kvartal.«.

§ 46. I lov om Danmarks Evalueringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 905 af 12. september 2000, som ændret ved § 13 i lov nr. 246 af 6. april 2001 og § 46 i lov nr. 343 af 16. maj 2001, foretages følgende ændring i *bilag 1* til loven:

1. Nr. 24 affattes således:

»24) Lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 27 f. ---

Stk. 2. Hvis en erhvervsskole, jf. lov om erhvervsskoler, er indgået i et CVU ved sammenlægning med en eller flere institutioner med mellemlang videregående uddannelse, kan undervisningsministeren bestemme, at der oprettes en studiebestyrelse, der kun omfatter CVU'ets udbud af erhvervsrettet ungdomsuddannelse, jf. § 27 a, stk. 3, mens CVU'ets udbud af professionsrettet kort videregående uddannelse enten omfattes af en studiebestyrelse, der også omfatter professionsrettet mellemlang videregående uddannelse, eller ledes direkte af CVU-bestyrelsen.

§ 3. ---

Stk. 4. Skoleundervisningen kan foregå på arbejdsmarkedsuddannelsescentre, voksenuddannelsescentre, daghøjskoler, ungdomsskoler, efterskoler, produktionsskoler, erhvervsskoler, social- og sundhedsskoler og lignende skoler, der er godkendt i henhold til anden lovgivning.

§ 7. Efter driftsoverenskomst med amtsrådet kan forberedende voksenundervisning udbydes af

- 1) erhvervsskoler,
- 2) arbejdsmarkedsuddannelsescentre,

§ 47. I lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 684 af 11. juli 2000, som senest ændret ved lov nr. 343 og lov nr. 345 af 16. maj 2001, foretages følgende ændring:

1. I § 27 f, *stk. 2*, ændres »en erhvervsskole, jf. lov om erhvervsskoler,« til: »en institution godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

§ 48. I lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 532 af 25. juni 1999, som ændret ved lov nr. 263 af 12. april 2000, foretages følgende ændring:

1. § 3, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Skoleundervisningen kan foregå på institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, voksenuddannelsescentre, daghøjskoler, ungdomsskoler, efterskoler, produktionsskoler, social- og sundhedsskoler og lignende institutioner, der er godkendt i henhold til anden lovgivning.«.

§ 49. I lov nr. 487 af 31. maj 2000 om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) foretages følgende ændringer:

1. § 7, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:

»1) institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse,«.

2. § 7, *stk. 1, nr. 2*, ophæves.

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 2-6.

Gældende formulering

§ 8. Amtskommunale uddannelsesinstitutioner og driftsoverenskomstparter samarbejder inden for rammerne af det lokale skolesamarbejde, der gælder for voksenuddannelsescentre, erhvervsskoler og arbejdsmarkedsuddannelsescentre.

§ 22. Beløb til dækning af udgifter til skolepraktik efter lov om erhvervsuddannelser, som Arbejdsgivernes Elevrefusion afholder, jf. §§ 13 og 14, indbetales af Arbejdsgivernes Elevrefusion til Undervisningsministeriet. Beløb til dækning af de ordninger, der administreres af erhvervsskolerne, udbetales månedsvis af Arbejdsgivernes Elevrefusion til disse skoler.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om udbetalingen fra Arbejdsgivernes Elevrefusion og om revision og afgivelse af regnskab for erhvervsskoler vedrørende de i stk. 1, 2. pkt., nævnte udgifter.

§ 23 a. Har den, der oppebærer ydelser fra Arbejdsgivernes Elevrefusion i henhold til loven, givet urigtige oplysninger eller undladt at meddele oplysninger af betydning for udbetalingen af ydelsen, kan Arbejdsgivernes Elevrefusion bestemme, at ydelsen bortfalder helt eller delvis, og at udbetalte ydelser skal tilbagebetales. Udbetalinger fra Arbejdsgivernes Elevrefusion til erhvervsskolerne i medfør af §§ 13 og 14, der er sket med urette, kan Arbejdsgivernes Elevrefusion kræve tilbagebetalt fra skolen.

§ 2. Uddannelserne udbydes af erhvervsskoler, der af undervisningsministeren er godkendt hertil, jf. stk. 2.

Lovforslaget

3. I § 8, stk. 1, ændres », erhvervsskoler og arbejdsmarkedsuddannelsescentre« til: »og institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

§ 50. I lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 11. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, 2. pkt., ændres »erhvervsskolerne« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

2. I § 22, stk. 2, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

3. I § 23 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »erhvervsskolerne« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse eller efter lov om Centre for Videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v.«.

§ 51. I lov om de erhvervsgymnasiale uddannelser til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 16. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

Gældende formulering

Stk. 3. Undervisningsministeren kan godkende, at skoler, som ikke er erhvervsskoler, kan udbyde uddannelser efter denne lov, hvis de gennemfører grundforløb i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Stk. 9. En skole, der udbyder erhvervsgymnasiale uddannelser i medfør af § 2, stk. 3, kan uanset bestemmelserne i stk. 1-7 opkræve betaling for deltagelse i undervisningen m.v. Dette gælder dog kun, hvis skolen ikke modtager samme tilskud fra staten som en godkendt erhvervsskole.

Lovforslaget

2. I § 2, *stk. 3*, ændres »erhvervsskoler« til: »institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

3. I § 15, *stk. 9*, ændres »godkendt erhvervsskole« til: »institution godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

Undervisningsministeriets lovbekendtgørelse nr. 962 af 26. oktober 2000¹⁾Bekendtgørelse af
lov om erhvervsskoler

Herved bekendtgøres lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 3. september 1999, med de ændringer, der følger af § 9 i lov nr. 263 af 12. april 2000, § 2 i lov nr. 478 af 31. maj 2000 og § 9 i lov nr. 482 af 31. maj 2000. Den bekendtgjorte lovtekst gælder først fuldt ud fra den 1. januar 2001, jf. § 22 i lov nr. 263 af 12. april 2000.

Kapitel 1

Godkendelse af erhvervsskoler

§ 1. Undervisningsministeren kan godkende erhvervsskoler m.v., der giver undervisning inden for erhvervsuddannelserne og tilgrænsende uddannelser.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om uddannelserne og om adgang til uddannelserne.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

- 1) Kvalitetskontrol, herunder censorinstitutionen.
- 2) Kvalifikationskrav til lærere.
- 3) Klager til skolen fra elever og studerende, herunder om klagefrist, i forbindelse med eksaminer og prøver.

Stk. 4. Ved fastsættelse af regler i medfør af stk. 2 kan ministeren bestemme, at uddannelsesaktiviteten ikke godkendes som støtteberettigende efter lov om statens uddannelsesstøtte.

§ 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet godkende de i § 1 nævnte skoler, såfremt skolen indgår som et hensigtsmæssigt led i en landsomfattende planlægning til opfyldelse af konstaterede eller forventede behov for sådanne skoler.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen. Skolerne skal være selvejende institutioner, hvis vedtægter godken-

des af undervisningsministeren. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om vedtægternes indhold.

Stk. 3. En godkendelse kan tilbagekaldes, hvis der ikke længere er behov for skolen.

Stk. 4. Ministeren kan modsætte sig nedlægelse af en skole, såfremt der efter ministerens skøn stadig er behov for skolen, og kan fastsætte vilkårene for skolens videreførelse.

§ 3. I tilfælde af skolens ophør anvendes tiloversbleven formue til undervisnings- og uddannelsesformål efter undervisningsministerens bestemmelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis der er dækning i den tiloversblevne formue, anvendes skolens nettoformue opgjort pr. 31. december 1990 samt gaver skænket efter 1. januar 1991 i form af løsøre, fast ejendom og anlægstilskud til fast ejendom til de formål, der er fastsat i de til enhver tid gældende vedtægter.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af formuen efter stk. 1 og 2.

§ 3 a. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at erhvervsskoler, der er godkendt efter loven, sammenlægges til én erhvervsskole, der godkendes efter loven. Ved sammenlægningen opløses skolerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende skole.

¹⁾ Lovbekendtgørelsen er ændret ved lov nr. 246 af 6. april 2001 og ved lov nr. 286 af 25. april 2001.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at en erhvervsskole, der er godkendt efter loven, ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende skole skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende skolars formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende skoles formue, når rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen.

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning eller spaltning efter stk. 1 og 2.

§ 4. Undervisningsministeren fører tilsyn med og vejleder skolerne og kan indhente oplysninger om uddannelserne, eleverne, lærerne og institutionens drift i øvrigt til brug ved dette tilsyn.

Stk. 2. Finder undervisningsministeren, at en skoles virksomhed ikke er i overensstemmelse med denne lov, de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, kan ministeren udstede påbud til skolen om at ændre den pågældende virksomhed.

Kapitel 2

Skolens bestyrelse

§ 5. Skolen ledes af en bestyrelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal normalt bestå af 6-12 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af amtsrådet og mindst 1 medlem af kommunalbestyrelser. Bestyrelsens øvrige medlemmer skal så vidt muligt tilsammen dække skolens virkefelt. Arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanterne skal være ligeligt repræsenterede og have tilknytning til det geografiske område og til det arbejdsmarked, som skolen dækker.

Stk. 3. Følgende personer kan ikke være medlemmer af bestyrelsen:

- 1) Personer, der udlejer ejendomme m.m. til skolen.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til skolen, eller som kontrollerer udlejer af ejendomme m.m. til skolen.
- 3) Advokater, revisorer eller lignende rådgivere for personer, jf. nr. 1, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, jf. nr. 2.
- 4) Ansatte i ledende stillinger hos personer, jf. nr. 1, eller i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, jf. nr. 2.
- 5) Medlemmer af bestyrelsen ved en skole inden for samme skoleform.

Stk. 4. Er lejeforholdet af uvæsentligt omfang, finder stk. 3, nr. 1-4, ikke anvendelse. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 5. For bestyrelsen, lederen og andre ansatte ved skolen gælder i øvrigt bestemmelserne i forvaltningslovens kapitel 2 om inhabilitet og i kapitel 8 om tavshedspligt m.v.

Stk. 6. Skolens lærere og teknisk-administrative personale repræsenteres i bestyrelsen uden stemmeret med hver 1 repræsentant. Skolens elever repræsenteres i bestyrelsen uden stemmeret med 2 repræsentanter.

Stk. 7. Skolens leder, jf. § 11, er bestyrelsens sekretær og deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Stk. 8. Bestyrelsens sammensætning og ændringer heri skal meddeles undervisningsministeren.

Stk. 9. Undervisningsministeren kan inden for særlige skoleområder godkende en anden sammensætning af bestyrelsen end den i stk. 2 nævnte.

Bestyrelsens opgaver

§ 6. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af skolen. Efter indstilling fra lederen fastlægger bestyrelsen det årlige program for skolens virksomhed og godkender budget og regnskab.

§ 7. Bestyrelsen træffer efter indstilling fra lederen beslutning om skolens udbud af erhvervsuddannelser, jf. § 18 i lov om erhvervsuddannelser.

§ 8. Bestyrelsen skal virke for, at skolen optager andre uddannelsesaktiviteter end dem, der er

nævnt i § 7, således at uddannelsessøgende og virksomheder i skolens område i videst muligt omfang sikres adgang til grund-, efter- og videreuddannelse inden for erhvervsskolernes faglige område.

Stk. 2. Skolen kan udbyde tilskudsberettigede uddannelser m.v. i henhold til stk. 1, når skolen er godkendt hertil i overensstemmelse med reglerne for uddannelserne. En godkendelse kan tilbagekaldes af vedkommende myndighed.

Stk. 3. Bestyrelsen træffer efter indstilling fra lederen beslutning om iværksættelse af øvrige uddannelsesaktiviteter mod indtægtsdækning, jf. § 17.

§ 9. Bestyrelsen ansætter og afskediger lederen og godkender efter indstilling fra lederen ansættelse og afskedigelse af skolens øvrige personale.

Stk. 2. Bestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinier for lederens virksomhed og kan bemyndige lederen til at udøve beføjelser, der er tillagt bestyrelsen.

Stk. 3. Beslutning om suspension, iværksættelse af tjenstlig undersøgelse, udpegnings af forhørsleder, ikendelse af disciplinærstraf og injuriersøgsmål træffes af erhvervsskolens bestyrelse.

Stk. 4. Bestyrelsen ansætter og afskediger skolens revisor.

Bestyrelsens ansvar

§ 10. Bestyrelsen er over for undervisningsministeren ansvarlig for skolens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud, jf. § 10 a.

Stk. 2. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan undervisningsministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af undervisningsministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal vælges efter reglerne i skolens vedtægter.

Stk. 3. Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer skolens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen straks træder tilbage, og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i skolens vedtægt.

§ 10 a. Bestyrelsen skal forvalte skolens midler, så de bliver til størst mulig gavn for skolens formål.

Stk. 2. Skolen er forpligtet til at vedligeholde sine bygninger på et forsvarligt niveau i overensstemmelse med en af bestyrelsen godkendt flerårig plan, og til at sikre en forsvarlig standard af udstyr m.v. til de tilskudsberettigede aktiviteter. Undervisningsministeren kan efter forhandling med boligministeren fastsætte nærmere regler om skolernes byggevirksomhed.

Stk. 3. Skolen skal under størst mulig hensyntagen til sikkerheden anbringe de likvide midler på en eller flere af følgende måder:

- 1) I fondsaktiver eller gældsbreve, for hvilke den danske stat eller en dansk kommune står som udsteder eller garant.
- 2) I fondsaktiver udstedt af danske realkreditinstitutter, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark eller andre danske finansieringsinstitutter under offentligt tilsyn.
- 3) Som indestående i pengeinstitutter hjemmehørende i Danmark eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).
- 4) I værdipapirer bortset fra aktier, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse med de i nr. 1 - 3 nævnte aktiver.

Søgsmålskompetence

§ 10 b. Beslutning om at anlægge retssag mod bestyrelsesmedlemmer, ledere, revisorer eller andre i anledning af tab påført skolen kan træffes af bestyrelsen eller af undervisningsministeren.

Skolens leder

§ 11. Skolens daglige ledelse varetages af en leder, der påser,

- 1) at uddannelserne gennemføres i overensstemmelse med gældende regler,
- 2) at de undervisningsmæssige forhold er forsvarlige,
- 3) at det af bestyrelsen godkendte budget overholdes, og
- 4) at skolens virksomhed i øvrigt er i overensstemmelse med bestyrelsens beslutninger og retningslinier.

Stk. 2. Lederen afgiver til bestyrelsen forslag til program for skolens virksomhed i det kommende år.

Kapitel 3

Tilskud

§ 11 a. En skole skal i sit virke som selvejende institution være uafhængig, og skolens midler må alene komme skolens uddannelsesformål til gode.

§ 12. Undervisningsministeren yder inden for en årlig ramme tilskud til skolens administration, ledelse og bygningsdrift m.v. efter stk. 2-8.

Stk. 2. Driftstilskuddet udgøres af et grundtilskud, der fastsættes på de årlige finanslove, og et tilskud, der ydes ud fra den enkelte skoles antal årselever og en takst pr. årselev. Taksten pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for store grupper af uddannelser.

Stk. 3. Undervisningsministeren yder tillige tilskud til skolens erhvervelse og opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer ud fra antal årselever ved skolen og en takst pr. elev, fastsat på de årlige finanslove for store grupper af uddannelser. Taksterne kan variere på grundlag af skolernes stedlige beliggenhed og fremmedkapitalandel. Undervisningsministeren fastsætter regler om opgørelse af antallet af årselever i henhold til stk. 2 og 3.

Stk. 4. Til skoler, der i væsentlig grad lejer lokaler, bygninger eller grundstykker til formål, der er tilskudsberettigede efter denne lov, kan undervisningsministeren yde et særligt tilskud. Hvis en skole, der modtager det særlige tilskud, helt eller delvis erstatter lejemål med egne bygninger eller grundstykker, kan undervisningsministeren yde et engangstilskud til kompensation for bortfald af det særlige tilskud. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan endvidere yde lån til forskellige skoleformål, herunder til køb af apparatur.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan yde lån eller tilskud til skoler, der efter undervisningsministerens skøn er kommet i en særlig vanskelig økonomisk situation. Lånet eller tilskuddet er betinget af, at skolen følger Undervisningsministeriets krav til omlægning af skolens aktivitet med henblik på genopretning af skolens økonomi.

Stk. 7. Undervisningsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte nærmere regler om ydelse, forrentning og afvikling af lån efter stk. 5 og 6.

Stk. 8. Undervisningsministeren træffer afgørelse om eventuel aftrapning eller kapitalisering af bortfaldne grundtilskud, hvis flere institutioner slutter sig sammen til en erhvervsskole.

§ 12 a. (Ophævet).

§ 12 b. Kommuner og amtskommuner kan yde tilskud til erhvervsskolelærernes anlægsudgifter ved etablering eller senere udbygning. Tilskud kan ikke ydes i form af lån. Kommuner og amtskommuner kan ikke yde tilskud til erhvervsskolelærernes driftsudgifter.

§ 12 c. Aftaler, herunder husleje- og ejendomsaftaler, skal indgås på vilkår, der ikke er ringere for skolerne end sædvanlige markedsvilkår, og skal søges ændret, hvis udviklingen i markedsvilkårene tilsiger det.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om huslejeaftaler, herunder i særlige tilfælde bestemme, at huslejeaftaler skal indgås på andre vilkår end dem, der er nævnt i stk. 1.

§ 13. Undervisningsministeren kan yde tilskud til skolehjem, såfremt skolehjemmet

- 1) drives af en skole godkendt efter § 1 eller af en selvejende institution og
- 2) er bolig for elever i tilskudsberettigede uddannelser.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om optagelse af elever og om elevernes betaling for kost og logi på skolehjem, herunder betaling fra andre end elever i erhvervsuddannelser.

Stk. 3. Tilskud efter stk. 1 fastsættes ud fra skolehjemmets antal skolehjemsårselever og en takst pr. skolehjemsårselev, der fastsættes på de årlige finanslove, for forskellige grupper af elever. Skolehjemselever, der betaler fuld pris for benyttelse af skolehjemmet i henhold til regler fastsat efter stk. 2, indgår ikke i tilskudsberegningen.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om kvalitetskrav til skolehjem.

§ 14. Skoler, der er godkendt efter § 1, kan efter regler fastsat af undervisningsministeren opnå rammetilskud til de direkte undervisningsudgifter for de i § 1 nævnte uddannelser, medmindre der ydes tilskud til disse udgifter efter de pågældende uddannelseslove.

Stk. 2. Tilskuddet ydes ud fra den enkelte skoles antal årselever i uddannelsen og en takst pr. årselev. Taksten fastsættes på de årlige finanslovene for grupper af uddannelser.

§ 14 a. Ydelse af tilskud efter §§ 12-14 er betinget af, at tilvækst i formuen hidrørende fra perioden efter 1. januar 1991, bortset fra de i § 3, stk. 2, nævnte gaver, i tilfælde af skolens eller skolehjemmets ophør anvendes til undervisnings- og uddannelsesformål efter undervisningsministerens bestemmelse.

§ 15. For det ved skolen ansatte personale skal løn- og ansættelsesvilkår følge de af finansministeren aftalte eller fastsatte bestemmelser, herunder vedrørende pensionsforhold.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 10, stk. 1, og §§ 19-25 i lov om tjenestemænd finder anvendelse på det personale ved skolerne, der er ansat på vilkår svarende til tjenestemandsvilkår. § 21, stk. 4, i tjenestemandsløven gælder for medlemmer af skolernes bestyrelser.

§ 15 a. Skolen kan yde bestyrelsen særskilt vederlag efter nærmere regler, der fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med finansministeren.

§ 16. Undervisningsministeren fastsætter regler om deltagerbetaling ved tilskudsberettigede enkeltfagskurser, deltiduddannelser og visse lignende heltiduddannelser.

§ 17. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om størrelsen af og fremgangsmåden ved betaling for undervisning og andre aktiviteter, der ikke er tilskudsberettigede efter denne lov.

Stk. 2. Skolen skal ved udbud af kurser og andre aktiviteter som indtægtsdækket virksomhed følge god markedsføringskik og må ikke påføre andre ubillig priskonkurrence.

§ 18. Undervisningsministeren kan helt eller delvis yde tilskud til udviklings- og forsøgsvirksomhed eller til andre særlige formål, samt til iværksættelse af nye uddannelser ved de i § 1 nævnte skoler.

§ 19. Skolen disponerer frit inden for sit formål ved anvendelsen af de samlede statslige tilskud og øvrige indtægter under et. Det er en betingelse, at skolerne opfylder de bestemmelser, der gælder for de enkelte uddannelser og for skolehjem, og underviser det antal årselever inden

for de enkelte uddannelsesgrupper, henholdsvis har det antal skolehjemsårslever og gennemfører de aktiviteter i henhold til § 18, som tilskuddene er betinget af. Skolerne kan opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår til skole- og undervisningsvirksomhed.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan ved fastlæggelsen af tilskudssatser til uddannelserne og skolehjem samt tilskud til fællesudgifter fraregne forventet elevbetaling, gebyrer samt indtægter ved driften.

§ 20. Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren nærmere regler om skolernes budget- og bevillingssystem og om udbetaling af tilskud til skolerne.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan for skoler, der ikke følger bestemmelserne i denne lov, de regler eller aftaler, jf. § 15, stk. 1, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, eller undervisningsministerens påbud, jf. § 4, stk. 2, tilbageholde tilskud, lade tilskud bortfalde helt eller delvis eller kræve tilskud tilbagebetalt helt eller delvis. Undervisningsministeren kan tilbageholde tilskud eller lade tilskud bortfalde for skoler, som begæres erklæret konkurs eller standser deres betalinger, eller når der i øvrigt er fare for, at en skoles virksomhed må indstilles. Undervisningsministeren kan desuden kræve tilskud tilbagebetalt, hvis grundlaget for tilskudsberegningen eller tilskudsberegningen i øvrigt har været fejlagtig. For meget udbetalt tilskud kan modregnes i kommende tilskudsudbetalinger.

§ 21. Undervisningsministeren har ret til at indkalde alle oplysninger om uddannelserne, eleverne, lærerne, udstyret og om institutionens drift i øvrigt til brug for fastlæggelse af tilskud m.v.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan bestemme, at skolerne skal anvende fælles administrative systemer.

Kapitel 4

Regnskab og revision

§ 22. Skolens regnskabsår er finansåret. Ved regnskabsårets afslutning udarbejdes et årsregnskab omfattende resultatopgørelse, balance og anlægsoversigt. Regnskabet skal underskrives af bestyrelsen og af skolens leder. I forbindelse med indsendelse af årsregnskab til Undervisningsministeriet skal bestyrelsesmedlemmerne afgive en erklæring på tro og love om, at de op-

fylder betingelserne for at være medlemmer af bestyrelsen, jf. § 5, stk. 3 og 4.

Stk. 2. Regnskaberne opstilles og revideres efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. Regnskaberne skal revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Stk. 3. Skolens regnskabsføring skal være i overensstemmelse med regler fastsat af undervisningsministeren.

Stk. 4. Rigsrevisor kan til brug for gennemgangen af skolens regnskaber indhente oplysninger direkte fra bestyrelsen.

§ 22 a. Skolens revisor, jf. § 22, stk. 2, må ikke samtidig være revisor for udlejer af de ejendomme m.m., som skolen anvender, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der kontrollerer udlejer.

Stk. 2. Institutionens revisor kan dog være revisor for udlejer m.v., jf. stk. 1, hvis lejeforholdet er af uvæsentligt omfang. Undervisningsministeren fastsætter regler herom.

Stk. 3. Opfylder revisor ikke kravene til revision i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller tilsidesætter revisor i øvrigt sine pligter som revisor, kan undervisningsministeren pålægge institutionen inden en nærmere angiven frist at antage en anden revisor.

§ 23. (Ophævet).

§ 23 a. Hvis det af revisionsberetningen fremgår, at der foreligger lovovertrædelser eller andre uacceptable forhold i forbindelse med forvaltningen af skolens midler, skal undervisningsministeren, hvis revisionen giver anledning hertil, snarest iværksætte foranstaltninger til genoprettelse af en lovlig og forsvarlig forvaltning. Det samme gælder, hvis undervisningsministeren på anden måde bliver gjort bekendt med de nævnte forhold.

Kapitel 5

Befordring

§ 24. Amtskommunerne yder tilskud til befordring for erhvervsuddannelseselever i henhold til § 28 i lov om gymnasiet m.v. Det er en betingelse, at eleverne ikke modtager løn eller godtgørelse under uddannelsen.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet regler om, i hvilket omfang der af staten kan ydes tilskud til befordring mellem hjem og skolehjem

og mellem flere undervisningsafdelinger på samme dag for erhvervsuddannelseselever. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om administration af ordningen og kan herunder bestemme, at afgørelser om tilskud træffes af skolerne.

Stk. 3. Staten kan inden for et beløb fastsat på de årlige finanslove yde tilskud til nedbringelse af særlig store befordringsudgifter i forbindelse med skoleophold for andre erhvervsuddannelseselever end dem, der er omfattet af stk. 1. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om administrationen af ordningen og kan herunder bestemme, at afgørelser om tilskud træffes af skolerne.

Kapitel 6

Forskellige bestemmelser

§ 25. (Ophævet).

§ 25 a. Skolerne samarbejder med andre erhvervsskoler, arbejdsmarkedsuddannelsescentre og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at skolerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan angå udbudet af uddannelser. Som led i samarbejdet danner skolerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang hvert kvartal.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan yde tilskud til skolers deltagelse i lokale skolesamarbejder og kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud. Tilskud til samarbejde med et arbejdsmarkedsuddannelsescenter kan ydes i henhold til regler fastsat efter forhandling med arbejdsministeren.

§ 26. For arbejdsmarkedsuddannelsescentre, der meddeler erhvervsuddannelser i medfør af § 18, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, samt andre skoler, institutioner og virksomheder, der i medfør af samme lovs § 18, stk. 3, er godkendt til at meddele bestemte erhvervsuddannelser, finder reglerne i § 4, § 13 og §§ 20-22 a og § 23 a anvendelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at § 12 finder helt eller delvis anvendelse.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan godkende, at andre skoler end erhvervsskoler, institutioner og virksomheder, der ikke opfylder betingelserne i kapitel 1 og 2, meddeler tilgrænsende

erhvervsrettet uddannelse. For disse skoler m.v. finder reglerne i § 4, § 13, § 16 og §§ 20-22 a og § 23 a anvendelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at §§ 12, 14 og 14 a finder helt eller delvis anvendelse. Godkendelsen kan tilbagekaldes.

Stk. 3. Andre skoler end erhvervsskoler, institutioner og virksomheder, der udbyder tilgrænsende erhvervsrettet uddannelse i medfør af stk. 2 eller § 27, kan opkræve betaling for deltagelse i undervisning m.v. Dette gælder dog kun, hvis skolen ikke modtager samme tilskud fra staten som en godkendt erhvervsskole.

§ 27. Undervisningsministeren kan tillade, at en privat skole, institution eller virksomhed, der ikke opfylder betingelserne i kapitel 1 og 2, meddeler undervisning inden for tilgrænsende erhvervsrettede uddannelser. Der ydes ikke tilskud til disse uddannelser.

§ 28. Efter nærmere regler fastsat af undervisningsministeren kan klager over en skoles afgørelser indbringes for ministeren.

§ 29. Der nedsættes elevråd på alle erhvervsskoler, der er godkendt i henhold til § 1. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Erhvervsuddannelsesrådet regler om valg af elevråd og disses virksomhed. Elevrådet udpeger repræsentanter for eleverne til udvalg m.v., som skolen har nedsat til at behandle spørgsmål af betydning for eleverne i almindelighed. Dette gælder dog ikke udvalg m.v., hvor elevernes deltagelse ville stride mod anden lovgivning.

Kapitel 7

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 30. Loven træder i kraft 1. januar 1991.

Stk. 2. § 5 har virkning fra den 1. juli 1990, og vedtægterne skal være bragt i overensstemmelse med denne lov senest 1. januar 1991.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 5, stk. 2, kan bestyrelsen for handelsskoler, hvis vedtægter er godkendt før 1. juli 1988, beslutte, at reglerne i vedtægterne om bestyrelsens sammensætning fortsat skal have virkning.

Stk. 4. Lov om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler og tilskud m.v. til disse skoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 178 af 2. april 1987, som ændret ved § 10 i lov nr. 351 af 1. juli 1988, lov om undervisningen på de godkendte handelsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 974 af 19. decem-

ber 1986, og lov om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 22. januar 1987, ophæves.

Stk. 5. Regler, der er udstedt i medfør af tidligere love, forbliver indtil videre i kraft.

§ 31. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om fuldførelsen af undervisning, der er påbegyndt før lovens ikrafttræden.

§ 32. Der ydes rammetilskud til de direkte undervisningsudgifter i henhold til § 14 til afslutning af undervisning af elever på lærlinge-, efg- og grundlæggende teknikeruddannelser, der er påbegyndt før ikrafttrædelsen af lov om erhvervsuddannelser.

§ 33. (Ophævet).

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 281 af 2. maj 1990, hvis § 2, der ændrede affattelsen af § 3, det nuværende § 12, stk. 6, og § 26, stk. 2, 3. pkt., og indsatte det nuværende § 12, stk. 5, og § 14 a, har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1991.

Stk. 2. Uanset betingelse om opdeling af formuen som indsat ved denne lovs § 1, nr. 1, § 2, nr. 4, § 3, nr. 2, § 4, nr. 2, og § 5, nr. 2, kan der ydes driftstilskud til uddannelsesinstitutioner, som inden den 1. januar 1992 har iværksat procedure til ændring af institutionernes vedtægter i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser. Dette gælder dog kun indtil 1. januar 1996.

Lov nr. 352 af 14. maj 1992, hvis § 4, der tilføjede et § 9, stk. 3, og et § 26, stk. 3, og som ophævede § 25, trådte i kraft den 15. juni 1992, jf. bekendtgørelse nr. 441 af 2. juni 1992.

Lov nr. 507 af 30. juni 1993, hvis § 2, indsatte § 7, stk. 6, ændrede affattelsen af § 8, stk. 2, og § 9, stk. 2, indsatte ny § 25 a og ændrede affattelsen af § 26, stk. 1, har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 3

§ 1, nr. 1-3 og 8, og § 2, nr. 1-3, træder i kraft den 1. juli 1993. § 1, nr. 4-7 og 9-11, og § 2, nr. 4 og 5, træder i kraft den 1. januar 1994.

Lov nr. 458 af 1. juni 1994 ændrede § 1, stk. 2, § 10, stk. 1, § 12, § 13, stk. 3 og 4, § 14, stk. 2, § 18, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, § 21, stk. 1, § 22, § 24 og § 26, stk. 1, og stk. 2, og i indsatte § 10, stk. 3, § 10 a, § 10 b, § 12 a, § 12 b, § 17, stk. 2, § 23 a, samt ophævede §§ 23 og 33.

Loven indeholder følgende bestemmelser:

§ 2

Staten eftergiver kravene på renter af statslån, der er tilskrevet eller bliver tilskrevet i medfør af § 2, nr. 2, i lov nr. 281 af 2. maj 1990 om ændring af forskellige love om selvejende uddannelsesinstitutioner. (Forrentning af statslån og ophørsbestemmelser).

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁾ § 1, nr. 4 - 7, træder dog først i kraft den 1. januar 1995.²⁾

Stk. 2. I en overgangsperiode, hvis længde fastsættes af undervisningsministeren, reguleres bygningstilskuddet, jf. § 12, stk. 3, med et tillæg eller et fradrag, som fastsættes med udgangspunkt i det årlige tilskud opgjort pr. 1. januar 1994 til renter og afdrag på realkreditlån, renter af statslån og husleje. Tillæg og fradrag aftrappes gradvis og bortfalder ved overgangsperiodens udløb.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om tillæg og fradrag efter stk. 2.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan bestemme, at reglerne i stk. 2 og 3 helt eller delvist kan finde anvendelse for skoler omfattet af § 26. § 2 i lov nr. 319 af 17. maj 1995 ændrede affattelse af § 12 a, og § 3 bemyndigede ministeren til at fastsætte ikraftsættelsestidspunktet.³⁾

Lov nr. 1127 af 20. december 1995 indsatte § 1, stk. 4, og har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁴⁾

Lov nr. 309 af 24. april 1996, hvis § 1 ændrede affattelsen af § 25 a, stk. 1 og stk. 2, har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁵⁾ § 3 i lov nr. 310 af 24. april 1996 ændrede affattelsen af § 15, stk. 1, og har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 12

Loven træder i kraft den 1. juli 1996, dog træder § 1, nr. 2-5, først i kraft den 1. januar 1997.

§ 19 i lov nr. 903 af 16. december 1998 ophævede § 12a. Loven indeholder følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 10. Loven træder i kraft den 1. januar 1999.⁶⁾

§ 2 i lov nr. 234 af 21. april 1999 ændrede affattelsen af § 7 og ændrede i § 26, stk. 1, 1. punktum »§ 18, stk. 2« til: »§ 18, stk. 1«.

Loven har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1999 og har virkning for uddannelser, der begynder den 1. januar 2001 og senere.

Lov nr. 263 af 12. april 2000 indsatte 3. og 4. punktum i § 29, og har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 22

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2001, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-5. (Udeladt).

§ 2 i lov nr. 478 af 31. maj 2000 indsatte § 4, stk. 2, § 5, stk. 3-5, § 11 a, § 12 c, § 15 a, § 22, stk. 1, 4. punktum, § 22 a, ændrede affattelsen af § 2, stk. 3, § 10 a, stk. 3, nr. 3, § 20, stk. 2, § 26, stk. 1 og stk. 2.

Loven indeholder følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000. (Udeladt).

Stk. 2. § 1, nr. 2, § 2, nr. 3, § 5, nr. 3, og § 6, nr. 4, skal senest være opfyldt ved førstkommande nyudpegning af bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 3. § 24 a, stk. 1 og 2, i lov nr. 311 af 24. april 1996 om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., § 22 a, stk. 1 og 2, i lov om erhvervsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 704 af 3. september 1999, § 16, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om daghøjskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 73 af 25. januar 2000, og § 15, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov nr. 1124 af 29. december 1999 om produktionsskoler, som affattet ved dennes lovs § 1, nr. 8, § 2, nr. 10, § 5, nr. 10, og § 6, nr. 9, skal være opfyldt senest den 1. juli 2001, eller når revisor lovligt kan opsiges ifølge kontrakten.

Stk. 4-5. (Udeladt).

Stk. 6. (Udeladt) § 22 a, stk. 1 og 2, i lov om erhvervsskoler, (udeladt) tages op til revision i folketingsåret 2003-04.

Stk. 7. (Udeladt).

§ 9 i lov nr. 482 af 31. maj 2000 indsatte § 3 a. Loven har følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2-4. (Udeladt).

Undervisningsministeriet, den 26. oktober 2000

Margrethe Vestager

/ Finn Møller Larsen

1) I.h.t. bekendtgørelse nr. 645 af 20. juli 1995 har ændringen virkning fra 1. september 1995.

2) Iflg. Lovens § 1 berøres bestående låneforhold ikke af lovændringen.

3) Loven blev bekendtgjort i Lovtidende den 2. juni 1994.

4) Loven blev bekendtgjort i Lovtidende den 21. december 1995.

5) Loven blev bekendtgjort i Lovtidende den 25. april 1996.

6) Ændringerne i § 12, § 12 a, § 12 b, § 13, stk. 3 og 4, og § 14, stk. 2 træder dog først i kraft den 1. januar 1995.

Arbejdsministeriets lovbekendtgørelse nr. 613 af 26. juni 2000

Bekendtgørelse af lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre

Herved bekendtgøres lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 20. november 1996 med de ændringer, der følger af lov nr. 401 af 31. maj 2000.

Kapitel 1

Godkendelse og virksomhed

§ 1. Arbejdsmarkedsuddannelsescentre (AMU-centre) er selvejende institutioner, der har til formål at gennemføre uddannelser efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Centrene vedtægter godkendes af arbejdsministeren. Centrene indgår i en landsomfattende planlægning til opfyldelse af konstaterede eller forventede behov for arbejdsmarkedsuddannelsescentre.

Stk. 2. Centrene kan gennemføre uddannelse godkendt til udbud på AMU-centre i henhold til anden lovgivning.

Stk. 3. Centrene kan udvikle og gennemføre andre arbejdsmarkedspolitiske begrundede uddannelser.

Stk. 4. Centrene skal følge de regler om målgrupper og adgangskrav, uddannelseskra- v til lærere, uddannelsesplaner og kursuslinier og andre forhold ved de pågældende uddannelser, som fastsættes af arbejdsministeren efter denne lov eller efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser, eller som følger af anden lovgivning.

Stk. 5. Centrene gennemfører aktiviteter med relation til uddannelsesindsatsen.

§ 2. Arbejdsministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse af centrene, herunder regler for vedtægternes indhold efter udtalelse fra Uddannelsesrådet. Arbejdsministeren kan endvidere meddele påbud og forbud til centrene angående overholdelsen af vilkår og af vedtægter.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan tilbagekalde en godkendelse, hvis der ikke længere er behov for

centret. En godkendelse kan endvidere tilbagekaldes, hvis centret ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller meddelte påbud eller forbud.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan modsætte sig en beslutning fra bestyrelsen om nedlæggelse af et center, såfremt der efter arbejdsministerens skøn stadig er behov for centret, og kan fastsætte vilkårene for centrets videreførelse.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan efter indstilling fra bestyrelserne godkende, at to eller flere centre sammenlægges til et center, eller at et center sammenlægges med en erhvervsskole under hensyntagen til en hensigtsmæssig institutionsstruktur.

Stk. 5. Ved sammenlægning efter stk. 4 opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den nye institution uden kreditorernes samtykke.

Stk. 6. Arbejdsministeren fastsætter regler, hvorefter aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægninger efter stk. 4.

Stk. 7. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om sammenlægning af institutioner.

§ 3. I tilfælde af centrets ophør anvendes centrets midler efter betaling af gæld, herunder indfrielse af lån, til uddannelsesformål efter arbejdsministerens bestemmelser med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis der er dækning i den tiloversblevne formue, anvendes centrene nettoformue opgjort pr. 31. december 1993 samt gaver skænket efter 1. januar 1994 i form af løsøre, fast ejendom og anlægstilskud til fast ejendom til de for-

Bilag til f. t. l. om institutioner for erhvervsrettet uddannelse

mål, der er fastsat i de til enhver tid gældende vedtægter.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af formuen efter stk. 1 og 2.

§ 4. Arbejdsministeren fører tilsyn med og vejleder centrene.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan hos centrene indhente oplysninger, der belyser centrets virksomhed.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan bestemme, at centrene skal anvende fælles administrative systemer.

§ 4 a. For centrene virksomhed gælder forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen.

§ 5. Arbejdsministeren kan bemyndige Arbejdsmarkedsstyrelsen til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt ministeren.

Kapitel 2

Centerbestyrelse

§ 6. Centret ledes af en bestyrelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal normalt bestå af 12-16 medlemmer. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret og have tilknytning til det arbejdsmarked, som skolen dækker, og så vidt muligt også dække det virkefelt, som skolen har. Amdsrådet og kommunalbestyrelser repræsenteres ved hver 1 medlem.

Stk. 3. Efter bestyrelsens beslutning kan lokale institutioner og interesseorganisationer med tilknytning til centret udpeges til bestyrelsen uden stemmeret.

Stk. 4. Der udpeges 1 repræsentant for centrets lærere og 1 repræsentant for centrets teknisk-administrative personale til bestyrelsen uden stemmeret.

Stk. 5. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler for valg af bestyrelsesmedlemmer og udpegnings af tilfornordnede.

Stk. 6. Centrets leder, jf. § 11, varetager bestyrelsens sekretariatsfunktion og deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Stk. 7. Bestyrelsen udarbejder en forretningsorden.

Stk. 8. Bestyrelsens sammensætning og ændringer heri skal meddeles Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Stk. 9. Arbejdsministeren kan for særlige centre godkende en anden sammensætning af bestyrelsen end den i stk. 2 nævnte.

Bestyrelsens opgaver

§ 7. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af centret og vedtager hvert år budget for det følgende regnskabsår og godkender regnskab for centrets samlede aktiviteter.

§ 8. Bestyrelsen ansøger efter indstilling fra centrets leder 1 gang årligt Undervisningsministeriet om godkendelse til at udbyde erhvervsuddannelser.

Stk. 2. Bestyrelsen træffer efter indstilling fra centrets leder beslutning om, hvilke af de arbejdsmarkedsuddannelser og erhvervsuddannelser, som centret er godkendt til at gennemføre, centret skal udbyde.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan i særlige tilfælde pålægge centret at udbyde og gennemføre uddannelser.

§ 9. Bestyrelsen ansætter og afskediger centrets leder og godkender efter indstilling fra lederen ansættelse og afskedigelse af centrets øvrige personale.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om ansættelse og afskedigelse af centrets leder.

Stk. 3. Bestyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinier for lederens virksomhed og kan bemyndige lederen til at udøve beføjelser, der er tillagt bestyrelsen.

Stk. 4. Bestyrelsen ansætter og afskediger centrets revisor.

Bestyrelsens ansvar

§ 10. Bestyrelsen er over for arbejdsministeren ansvarlig for centrets drift, herunder for forvaltning af de statslige tilskud og forvaltning af skolens formue.

Stk. 2. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud eller forbud fra arbejdsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, jf. § 2, stk. 1 og 2, kan arbejdsministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af arbejdsministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal vælges efter reglerne i centrets vedtægter.

Centrets leder

§ 11. Centrets daglige ledelse varetages af en leder, der påser,

- 1) at uddannelserne gennemføres i overensstemmelse med gældende regler,
- 2) at de undervisningsmæssige forhold er for-svarlige,
- 3) at det budget, der er godkendt af bestyrelsen, overholdes, og
- 4) at centrets virksomhed i øvrigt er i overensstemmelse med gældende regler og med bestyrelsens beslutninger og retningslinier.

Kapitel 3

Tilskud og Lån

§ 12. (Ophævet)

§ 13. Arbejdsministeren kan efter forhandling med Uddannelsesrådet, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser kapitel 5, yde rente- og afdragsfrie statslån til selvejende institutioner, jf. § 1, til køb, opførelse og ombygning af fast ejendom. Statslån kan ydes med indtil 85 pct. af den samlede anskaffelsessum.

Stk. 2. Kommuner og amtskommuner kan deltage i finansieringen af den del af de selvejende institutioners anlægsudgifter, som ikke dækkes af realkreditlån og statslån.

§ 14. Arbejdsministeren kan endvidere yde lån eller tilskud til indretningsudgifter og anskaffelse af udstyr.

§ 15. Arbejdsministeren kan yde statslån eller statstilskud til centre, der efter arbejdsministerens skøn er kommet i en særlig vanskelig økonomisk situation. Lånet eller tilskuddet er betinget af, at centret omlægger sin aktivitet og administration med henblik på forbedring af skolens økonomi.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan i forbindelse med sammenlægning af to eller flere AMU-centre yde tilskud til kompensation i forbindelse med aftrapning eller bortfald af grundtilskud samt tilskud til ekstraordinære udgifter i forbindelse med sammenlægningen. Arbejdsministeren kan ligeledes yde tilskud i forbindelse med sammenlægning mellem AMU-centre og erhvervsskoler, hvis institutionen videreføres som et AMU-center.

§ 16. Arbejdsministeren kan efter forhandling med finansministeren og efter at have indhentet

en udtalelse fra Uddannelsesrådet fastsætte nærmere regler om ydelse af statstilskud og statslån efter §§ 13, 14 og 15. Disse regler kan indeholde vilkår for ydelse og afvikling af statslån og statstilskud, herunder om at statslån sikres bedst muligt.

§ 17. Arbejdsministeren kan yde tilskud til kostskoler, såfremt kostskolen

- 1) drives af et center godkendt efter § 1 eller af en selvejende institution og
- 2) er bolig for deltagere i uddannelser på AMU-centre.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om tilskud til kostskoler, herunder om betaling fra andre end deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser.

§ 18. Centrene kan gennemføre forsøgs- og udviklingsaktiviteter m.v. og modtage tilskud af den centrale pulje hertil, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 2. Disse tilskud kan dække såvel fællesudgifter som de direkte undervisningsudgifter.

§ 19. (Ophævet)

§ 20. Centrene disponerer frit ved anvendelse af statslige tilskud til de tilskudsberettigede uddannelser inden for rammerne af lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Centrene kan opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår til skole- og undervisningsvirksomhed.

§ 21. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren nærmere regler om udbetaling af tilskud til centrene.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan tilbageholde tilskud eller lade tilskuddet bortfalde og eventuelt kræve tilskud tilbagebetalt, såfremt vilkår for ydelse af tilskuddet ikke overholdes.

§ 22. Centrene skal følge de bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår, som er fastsat af finansministeren, eller som er aftalt for det personale, der er ansat ved centret.

Kapitel 4

Regnskab og revision

§ 23. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om centrets regnskabsførelse.

§ 24. Centrets regnskabsår er finansåret. Ved finansårets afslutning udarbejdes et årsregnskab

omfattende driftsregnskab og status. Regnskabet skal underskrives af bestyrelsen og af lederen.

Stk. 2. Årsregnskabet skal attesteres af en statsautoriseret eller registeret revisor, Kommunernes Revisionsafdeling, af Direktoratet for Stadens Revision eller andre kommunale revisionsorganer. Bekræftet kopi af det endelige regnskab skal indsendes til Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om opstilling af regnskaberne.

Stk. 4. Rigsrevisor kan til brug for gennemgangen af centrets regnskaber indhente oplysninger direkte fra bestyrelsen.

Kapitel 5

Lokale uddannelsesudvalg og samarbejdsaftaler

§ 25. Hvert AMU-center kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de uddannelsesplaner, centret udbyder.

Stk. 2. Medlemmer af udvalget, der repræsenterer arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeledes repræsenteret. Øvrige medlemmer udpeges af AMU-centret. Medlemmerne skal have tilknytning til det geografiske område, som de pågældende uddannelsesplaner dækker.

Stk. 3. Repræsentanter for AMU-centrets administrative ledelse og lærere udpeges uden stemmeret til udvalget. En repræsentant for centrets øvrige medarbejdere og en repræsentant for AF kan endvidere udpeges uden stemmeret til udvalget.

Stk. 4. Det lokale uddannelsesudvalg vælger selv sin formand.

Stk. 5. AMU-centret stiller sekretariatsbistand til rådighed for udvalget.

§ 26. Lokale uddannelsesudvalg rådgiver AMU-centret i spørgsmål, der vedrører de uddannelsesplaner, der er omfattet af udvalgets ansvarsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked.

Stk. 2. AMU-centret skal i samarbejde med de lokale uddannelsesudvalg fastlægge de nærmere retningslinier for undervisningsplanlægningen inden for de rammer, der er fastsat i henhold til de enkelte uddannelsesplaner, og følge behovet for fornyelse af disse rammer og fremkomme med forslag hertil.

§ 27. AMU-centrene samarbejder med erhvervsskolerne og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at der informeres og vejledes samordnet om det samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan endvidere angå udbudet af uddannelser. Som led i samarbejdet danner skolerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang i hvert kvartal.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter forhandling med undervisningsministeren yde tilskud til AMU-centres deltagelse i lokale skolesamarbejder og fastsætte regler herom.

§ 28. Reglerne i §§ 17, 21 og 23-24 finder anvendelse på andre uddannelsessteder end arbejdsmarkedsuddannelsescentre, forudsat at disse uddannelsessteder er godkendt til at gennemføre arbejdsmarkedsuddannelser efter § 17 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Kapitel 6

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 29. Loven træder i kraft den 1. januar 1994.

Dog træder §§ 12, 18, 19, 20 og 28, stk. 1, i kraft den 1. januar 1995.

Stk. 2. Vedtægterne for arbejdsmarkedsuddannelsescentre, jf. § 1, skal dog først være bragt i overensstemmelse med denne lov senest den 1. juli 1994.

Stk. 3. Dog kan arbejdsministeren endvidere fastsætte nærmere regler om, hvorledes statsskoler, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser kapitel 10, overgår til selvejende status efter denne lov.

§ 30. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler for uddannelsesinstitutioner inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, der drives af staten. De nærmere regler skal bl.a. indeholde bestemmelser om statsskolenes drift under denne lov.

§ 31. Loven gælder ikke for Færørene og Grønland.

Lov nr. 1062 af 20. december 1995 indeholder i § 2 følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. § 1, nr. 13 og 14¹⁾, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2000.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 4 og 5, træder først i kraft den 1. januar 2001²⁾.

Lov nr. 401 af 31. maj 2000 indeholder i § 2 følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

Arbejdsministeriet, den 26. juni 2000

Ove Hygum

/ Lisbet Jensen

1) Omhandler §§ 27, stk. 1, og 27, stk. 2.

2) Omhandler § 13, stk. 1, § 21, stk. 3, og § 28.

Til lovforslag nr. L 179. Skriftlig fremsættelse (20. marts 2002)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

(Lovforslag nr. L 179).

Forslaget har til formål at etablere en enstregiget institutionsstruktur for den erhvervsrettede grund-, efter- og videreuddannelse, der i dag udbydes af AMU-centre og erhvervsskoler. Formålet er hermed også at sikre regionalt forankrede uddannelsesmiljøer og at bevare lokale uddannelsessteder. Forslaget er led i anden fase i regeringens arbejde med at realisere målsætningerne om en mere sammenhængende struktur for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse med blandt andet:

- Fagligt og økonomisk bæredygtige og regionalt forankrede uddannelsesinstitutioner.
- Øget overskuelighed og effektivitet i voksenuddannelsessystemet.
- Et geografisk koordineret og fagligt forsvarligt udbud.
- Optimal udnyttelse af kapaciteten.
- Administrative besparelser.

I tredje fase indgår rådgivningsstrukturen og sammenhængen i uddannelserne med henblik på fleksible, relevante og fagligt stærke uddannelser, der kan imødekomme langsigtede uddannelsesbehov såvel som aktuelle behov for målrettet, praksisnær kompetenceudvikling.

Loven vil erstatte lov om erhvervsskoler og lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre. Institutioner omfattet af loven er de nuværende tekniske skoler, handelsskoler, landbrugsskoler og AMU-centre.

Den enstrengede institutionsstruktur fastlægges ikke i loven, men vil blive realiseret i et dialogbaseret samspil mellem decentral kompetence i beslutningsprocessen og overordnet styring

i forhold til institutionernes økonomiske, pædagogiske og faglige bæredygtighed. Det decentrale kendskab til behov og bæredygtighed vil være et bærende element i arbejdet med at skabe den enstrengede institutionsstruktur.

Forudsætningen for at nå målene er fælles rammebetingelser, herunder fælles institutionsregler og fælles økonomistyringsprincipper.

De institutionelle og økonomiske fællesrammer for institutioner for erhvervsrettet uddannelse omhandler blandt andet følgende:

- Bestyrelsens sammensætning, herunder størrelse, samt opgaver og ansvar (med blandt andet fastlæggelse af et årligt program for institutionens virksomhed samt ansvar for budget, regnskab og drift).
- Udbud af erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse under forudsætning af konkret godkendelse.
- Tilskud til fællesudgifter, herunder grundtilskud, og taxametertilskud til institutionernes erhvervelse og opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer. Der vil med forslaget ske en harmonisering af tilskudsbestemmelserne, herunder blive indført bygningstaxametertilskud også for de hidtidige AMU-centre.
- Lån og tilskud til sammenlægning og spaltning af institutioner ud fra objektive kriterier og til institutioner, der er kommet i en særlig vanskelig økonomisk situation, betinget af krav om nødvendig tilpasning.
- Tilskud til kostafdelinger, herunder de hidtidige skolehjem og kostskoler, i form af grundtilskud og aktivitetsafhængige tilskud.
- Regnskab og revision.
- Statistik, administrative systemer og oplysningsforpligtelser (herunder overgang til fælles administrativt IT-system).
- Institutionernes status i forhold til forvaltningsloven (i forhold til inhabilitet og tavshedspligt m.v.).

– Samarbejde i lokale samarbejdsfora som hidtil.

Herudover indeholder lovforslaget overgangsbestemmelser for, hvornår kravene til bestyrelsens sammensætning skal være opfyldt, hvornår vedtægterne skal være bragt i overensstemmelse med loven, de nuværende AMU-centres overgang til bygningstaxametre, overdragelse af

statslig ejendom til de nuværende AMU-centre og fravigelse af bestemmelsen om godkendelse af udbud i lov om arbejdsmarkedsuddannelser i forbindelse med sammenlægning og spaltning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.